

4.60—5 fr, kétszeres 3—4.40 kr, rozs
 4 fr, zab 1.40—80 kr, tengeri 3.80—4 fr,
 zsákja 60 kr.
 Tiszta buza 5—4.20 kr, kétszeres 4—3.
 2.70—30 kr, zab 1.70—60 zr, tengeri

poz. mérő 5.40 kr, kétszeres 4 fr, rozs
 75 kr, tengeri 4 fr.

ai új aradi heti vásáron különösen buzá-
 ég hozott be, de a vételkedv ezuttal is
 omabb készletért 4 frt 55—60 krt fizet-
 k nem igen kerestettek. ára vámmászán-
 zs tartatott 3 frt 45—30 kron, árpa 2 frt
 tetejézzel 3 frt 80 kron. Szeszben:
 fordóstól 55—55¹/₂ kr foka, részletben

15. Buza: legjobb 4 frt. 50 kr., közép-
 jobb 4 frt. 30 kr. Arpa: legjobb 3 frt.
 legjobb 2 frt. 10 kr., középszerű 1 frt.
 50 kr.
 Buza 5.20—4.70 kr., Rozs 4.30—60 kr.
 kr. Kukoricza: 4.90 kr. Liszt legf. 13

15. Buza 87—88 futos 5.50 60 kr, árpa
 50 futos 2—2.05 kr.
 Buza mérőnkint 4.20—5 frt rozs 3.20—
 1.70—75 kr, tengeri 4.25—40 kr, köles
 52—54 fr.

Buza vmászája 3.70—4.60 kr, rozs 3.
 5—80 kr, tengeri hiányzik, zab mérője

Szombaton, szept. 19-én. Egé-
 rankovics. Szerbia despótája. Ere-
 sban. — Vasárnap, szept. 20-án
 bomfi. Eredeti vigjáték 3 sza-

sz. Szombat, szept. 19-én „Petaud
 rette.

Szásy Lajos, főmunkatársak:
 LAJOS felelős szerkesztő.

hatvani-utca 13. szám.

blájában, belváros kalap utca 17.
 33 szám. 34

Egy utazó
 Magyar- és Erdélyország
 részére felvétetik. Ertesítés
 ad a felvételi iroda hatvani
 utca 13.
Inas
 kedvező
 adó. Bő-7 frt heti fizetés mellett
 Farkas azonnal felvétetik. Ertesítés
 dájában, hatvani utca 13. szám.

biztosít utóbjak ellen.

ségeket
séget

rőt),
 folyásokat (még a legma-
 fris és idült nyakfolyásokat
 redó

agot,

rendű bujakört minden alak-
 yeit, u. m.: **magömléseket**,
 is, **katonai és polgári fő-**
 tabb tapasztalatok és buvár-
 egyszerű módszerrel, anélkül,
 tatnék, kiválóan tartós siker
 osan gyógyít (az ujon keletke-

J.,

a **főkorházban** volt osztály-
 társaságok reudes és tiszte-
 zképével **diszített koronás**
 ő-intézetében:

szám,

emelet, bemenet a lépcsőn.

, délután 1—4-ig.

re elküldtíve.

í válaszó!tatik.

í s kellemes gyógymód által tündö-
 l, a legkönnyebb módon gyógy-
 aknál előbb-utóbb még veszélyesebb
 tásaiban) által iszonyu módon érvé-
 athai gyógykezelés képes védelmet
 szeiben jogosan saját pártíveivé és
 znek az ilyenü bajok elleni biztos

Kiadó hivatal:
 a muzeum-utca 8-ik szám.

Előfizetési árak:
 Egész évre . 16 ft. Negyed évre 4 ft.
 Félévre 8 ft. Egy hónapra 1 ft 40

A lap szétküldésére vonatkozó reklamatiók
 előfizetési pénzek és hirdetémények a
 kiadó-hivatalba intézendők.

Előfizetési felhívás

az

„EGYETÉRTÉS“

Oktober—decemberi folyamára.

Előfizethetni:

October—december 4 frt.
October végeig egy óra . . 1 frt 40 kr.

Az előfizetési pénzek az „Egyetértés“ kiadóhiva-
 talába (muzeum utca 8. sz.) intézendők bérmentesen.

Előfizethetni: vidéken minden kir. postahivatal-
 nál és könyvárusnál, Budapesten minden könyvárus-
 nál, valamint Kocsi Sándor könyvnyomdai irodájában,
 Országút 39. sz. Luby ház.

Az előfizetési pénzek beküldésére, legcélszerűbb
 a postai utalvány lapokat használni.

Hogy a lap pontos szétküldésében fenaka-
 dás ne történjék, kérjük a tisztelt közönséget,
 méltóztassanak megrendeléseiket, illetőleg
 előfizetéseik megújítását mielőbb meg-
 tenni.

Azon tisztelt új előfizetőink, kik a lapunk
 tárcájában folyó érdekes regényt elejétől fogva
 ohajták birni, az eddig megjelent részt
 egy kész kötetben ingyen kapják.

Budapest, szeptember 19.

A magyar honvédség fényes sikerrel állotta meg a
 hadgyakorlatok próbáit. Már a második helyről jelentik
 a különös meglepedést, melylyel a király a honvéd-
 ségnek harczerkésztségéről és katonai erényeiről nyil-
 latkozott.

A brucki és aicsuthi táborok egy jól szervezett,
 vitéz hadsereget mutattak be a világnak, mely magyar
 lobogó, magyar vezényszó alatt fog parancsolni a csaták
 sorsának s ujult fényvel fogja körülvenni a magyar
 dicsőség régi híreit.

Meglehet, sok a jóból, a mit a magyar sajtó a
 honvédség dicsőítésére elmondott s talán nem okos
 dolog egyszerű hadgyakorlatok sikereiből a nemzeti
 lelkesülésnek és koszoruosztásnak alkalmait meríteni.

Egy hadgyakorlat egy valódi csatához képest tá-
 volról sem az, mi egy szindarabnak főpróbája a nyil-
 vános előadáshoz viszonyítva s az utóbbi idők elégszer
 látták oly seregek gyengeségét a csatákban, melyek a
 hadgyakorlatok után a hivatalos meglepedés stereotyp
 phrázisaiban sütkérezhettek. De a patriotikus tulbuzgó-
 ságot is meg lehet ezuttal boesítani nekünk magyarok-
 nak, kikre nézve az ellenséges tényezők történelmi
 kapcsolata, egy százados balvézget igyekezett lehet-
 lenné tenni a hadászati hivatás kitüntetését.

Hányszor volt kimondva az ítélet, hogy a magyar
 nemzeti jellegnek hiányoznia kell az emberi nem örökös
 fejlődésének azon tényezői között, melyeket a véres hábo-
 ruk jelölnek! S bár mily hön ohajtsuk a boldog korok
 előjvetelét, a mikor nem lesz többé semmi harc s
 ásókká lesznek a gyilkos fegyverek, azt nem lehet ta-
 gadni, hogy a hadjáratok nagy részben az egyének és
 összeségek legmagasabb képességeit, legnemesebb
 tulajdonságait veszik igénybe, melyek minden időben
 szükségesek lesznek az emberiség jólétéhez és az álla-
 mok felvirágzásához. Miért ne telnék el tehát szívünk
 büszkeséggel, ha minden jel arra enged következtetni,
 hogy a magyar nemzet ma is csak úgy, mint hajdan
 kiváló mértékben bírja a háboru kívánta erényeket, a
 bátorságot, a lelkesülést, az önfeláldozást! Mondhatjuk,
 kiváló mértékben bírja, mert a mit táborozó honvédeink-
 ről jelentettek, nem csak annyi, mennyit képeztesük
 katonai feltételei után „természetesen“ várni kellett.
 Minden hir megegyez abban s a király kitüntetése is azt
 tanusítja, hogy honvédeink a képeztesés, szolgálatidő és
 felszerelés hasonlíthatlanul kisebb foka daczára minde-
 nütt dicsően állottak meg a versenyt a közös hadsereg
 katonáival.

Tartsunk azonban bármit az érzelmi ömlengések-
 ről, melyekre a honvédek hadgyakorlati a nemzeti
 subjectivitást készítették, van a kérdésnek más határo-

zottan politikai oldala is, melynek sürgetően kell meg-
 ragadni az államférfiak figyelmét és melynek világos
 követelményei elől hiába akarnának elzárkózni politi-
 kánk intéző körei. Az idej hadgyakorlatoknak vannak
 több oly tanúságai, melyek egyrészt fényesen igazolják
 pártunknak mindenkor elfoglalt álláspontját, másrészt
 jövő zsinórmértékül kell, hogy szolgáljanak valamennyi
 parlamentararis pártjaink és alkotmányos tényezőink te-
 vékenységének: A hadgyakorlatok első tanúsága nem-
 csak a monarchiának, de egész Európának tulzott mili-
 tarismusa ellen irányul, mely a békét a háborunál
 nagyobb teherre teszi, a népek szellemi és anyagi gya-
 rapodását kizárja, századunk óriási termelő szüksé-
 geivel szemben a kimerítés passiv elemeinek tulsulyt
 kölcsönöz és így a haladást, a civilisatiót, a jólétet ab-
 surdumokká változtatja. A honvédség behizonyította,
 hogy egy teljesen harczerképes, kellően fegyverezett és
 begyakorlott hadseregnek megteremtésére egyáltalán
 nem szükséges az a hosszú szolgálati idő, melyet a had-
 ügyminiszterek körömszakadtáig védelmeznek, s mely a
 delegatiók költségvetési számításaira oly rettenetes
 vascsavarokat alkalmaz. Meglátjuk, fog-e a tapasztalás
 ujmutatásul szolgálmi a jövő delegatióknak mert a
 hadügyminiszterium eléggé tünteti ugyan ki a buzgó
 szándékot, hogy Krupp-ágyuk beszerzésére uj milliókat
 fordíthasson, de legkevésbé sem látszik elfogultnak a
 hajlamtól, a költséget a hadsereg szolgálati idejének
 leszállításából nyerni meg. A szolgálati időnek leszállí-
 tása, sokkal nagyobb mérvű leszállítása, mint az el-
 mult delegationalis idényben indítványozva volt, lesz a
 hic Rhodus, hic salta. Kétségtelenül a delegatusoknak
 nehéz marad a helyzetük A hadügyminiszterek bajosan
 vonhatják ki magukat Európának katonai államaiban
 uralkodó áramlat alól és a hadgyakorlatokból vont évrre
 épen az szolgálhat feleletül, a mit magunk is büszkeséggel
 kiemeltünk, hogy a honvédség gyorsabb készütségét,
 aránylagos előnyét azok a kivételes erények szülik,
 melyek a nemzeti szellem hatása alatt fejlenek.

A kérdés vitás maradhat a katonai szaktudomány
 előtt; de nem vezet-e az utóbb kiemelt szempont arra
 a következtetésre, hogy a pénzügyi helyzetünk által
 követelt megtakarításokat mennyivel nagyobb politikai
 függetlenséggel és mennyivel több katonai biztonsággal
 eszközölhetnők, ha a nemzeti szellemtől áthatott, a
 magyar törvényhozás ellenőrzésére bizott önálló had-
 sereg volna tulajdonunk? S épen a más i k t a n
 u s á g, melyet az idej hadgyakorlatokból merítet-
 tünk, bir azzal a nagy érdemmel, hogy teljesen meg-
 semmisíti az önálló magyar hadsereg felállítása ellen
 oly sokszor hangoztatott, katonai jellegű ellenvetéseket.
 Ott a gyakorlatokon behizonyult, hogy a seregnek
 egy részét külön képeztesésben lehetett részesíteni,
 független keretekben lehetett tömöríteni és eltérő
 nyelven lehetett vezényleni, a nélkül, hogy a tá-
 rekvések egysége, a mozdulatok szabatosága és a por-
 rancsok egysége szenvedett volna. A kik látták és meg-
 dicsérték a honvédség tábori szereplését, a király, a fő-
 herczegek, a tábornokok és külföldi tisztek meggyőződ-
 hettek, hogy a hadsereg feltett védképességében egyál-
 talában nem rejthetik ok, mely a magyar nemzet örök
 és elévülhetlen jogának teljesülését akadályozza. S a
 mikor elmúlunk a katonai tekintetek, melyek a nem-
 zeti kívánság teljesültének bizonyos határozó helyeken
 utját állották, annál hangosabb meghallgatást követel-
 nek a pénzügyi tekintetek, melyek épen jelen helyze-
 tünkben inkább mint valaha teszik szükségessé nemzeti
 programunk legsarkalatosb pontjának érvényesítését.
 Valódi szánalomnak kell fölébredni a hülye és szolgai
 patriotismusnak oly nemén, melyet a jobboldal közlö-
 nyei tanusítanak, mikor örvendve a honvédség sike-
 rein, azt a biztatást meritik, hogy idővel, jobb
 pénzügyi viszonyok közt a honvédsereg tovább fej-
 lesztését is el fogjuk érhetni. A magyar nemzetnek
 ujra azt a tapasztalást lehet tennie, mely 1867 óta
 nemzeti tudományává lett: hogy a gyávaság saját
 ohajtasait mindig a leghibásabb utakon törekszik el-
 érni, s hogy az ostobaság, a vakság és az elbizottság
 sohasem oly rossz tanácsadók és sohasem következtetnek
 oly hamisan, mint épen a félénkség. Pénzügyi helyze-
 tünk követelményei, nem hogy elodáznák, de körül-

hetlen szükségességgé emelik a nemzeti véderő fogal-
 mának tágabb alkalmazását, akár az olcsóbb honvé-
 delmi szervezet alkalmaznók egész védrendszerünkben,
 akár azon más i k e s e t b e n, — mely Europa
 jelen viszonyai között előreláthatólag egyedül volna
 lehetséges, — hogy védelmi erőnket mi is az állandó
 sorkatonaság alapjaira fektetnők. Pártunk követelése
 nemcsak a nemzet örök jogát óvja meg, nemcsak a ma-
 gasabb czélszerűség követelményének felel meg, melynél
 fogva a nemzet jövő üdvét a jelen muló érdekének fel-
 nem áldozza, de bátran mondhatjuk, tényleges politi-
 kánk legactualisabb szükségét fejezi ki.

Volt már alkalmunk nézeteinket kifejezni s lesz
 még azokra visszatérni. —z—

Budapest, szept. 19.

Szerkesztő ur!

A hivatalos lap legközelebbi számában Pauler mi-
 niszter dr. Despits Péter temesvári törvényszéki bírót a
 pesti királyi táblához **pótbíróvá** nevezte ki.

Az oszággyűlés egyik határozata megszünteti a pó-
 bírakat. A törvényhozás nem csak azt rendelte el, hogy
 u j a b a n pótbírák ki ne nevezessenek, hanem azt is,
 hogy a létező pótbírói állomások megszüntendők.

Szíveskedjék tehát megkérdeni, hogy micsoda jognál
 fogva teszi a miniszter ma z a t e l l e n k e z é s e a
 törvényhozással. És hogy egy miniszterhez illő dolog-e
 országgyűlési határozat ellenére ily árutakon tolni elé
 egyik másik kegyeltjét? **

„Rengeteg csalások.“

Ezen czim alatt jelent ma meg egy röpirat, mely
 amaz iszonyu csalásokat hozza nyilvánosságra, melyek
 Bácsmezyében a belga bank ügynökei által 1863-ban el-
 követtettek.

Bámulatos, hogy még existálhat társadalmi rend egy
 oly államban, hol nyilvánosan, a törvény szemeláttára ily
 óriási gaszágok történhetnek az igazságszolgáltatás bü-
 tető kezének kikerülésével.

Egy szerződésről van szó, mely a belga bank és bács-
 bodrogmezyei lakosok között 1863-ban kötöttet. De hogy
 kötöttet!

Mi csak egy adatot hozunk fel a röpiratból ennek
 illusztrálására.

Amint az elámitott nép észrevette a csalást, nagyon
 természetes, hogy rögtön a törvényhez folyamodott s mind-
 járt 1864-ben Groeschmid Gábor Bácsbodrogh mezyei tör-
 vényszéki ülnök, és Millasin Jakab tiszti főügyész, ki let-
 tek küldve ez ügy átvizsgálására, s ugyancsak, 1864. ok-
 tober 17-én a mezyei kormányzathoz egy jelentést ad-
 tak be.

E jelentésben többi közt ezeket olvassuk:

„A belga bank ügynökei között, kik a szerződést keresztül
 vitték, voltak nemcsak roszhirben levő, de **bűnfenyítői eljárás**
 alatt levő egyének is. **Positiv hamis adatokkal**, mint például,
 hogy 100 hold után 56—72 hold jó minőségű föld jutand, vezették a
 tudatlan vállalkozókat tévutra; oly tárgyakat is eladtak, melyek **tu-
 laijonuk nem volt**, mint a borotai más birtokában levő szőlők; a
 kérdésben levő szerződésnek aláírása és az azon alapuló zálogjog be-
 kebelezése kellő rendben és figyelemmel nem teljesített, miután
 olyanok is **léteznek** aláírva, kik **jelen sem voltak**, és **megbi-
 zást sem adtak**, sőt olyanok vagyonára is történt betáblázás, kik
mitsem vettek.

Ilyen pontokat tartalmaz a jelentés, melyet magok a
 törvényszéki kiküldöttek adtak a szerződésről.

És mégis mi történik? Az, hogy a törvényszék részé-
 ről nem tétetik többé semmi lépés, a szegény, megcsala-
 tott lakosokat pedig e s z e r z ö d é s a l a p j á n t i z e n n e g y
 esztendeje fosztogatják.

Borzadalmas dolgok maga a törvényszék constatálja
 a csalást, és hamisítást — és nem tesz semmit.

A röpiratban vannak hiteles bizonyítványok, hogy
 kettő azok közül, kiknek neveit 1863-ban a szerződés alá
 írták, 1862-ben már meg volt halva. E hamis aláírások
 alapján történtek a hamis betáblázások, és e hamis betáblá-
 zás alapján elárvereztetnek a megboldogultak ha-
 gyatéka.

És kik voltak főszerepvívői ezen iszonyu tettnek? Itt
 idézzük a röpiratot:

A főszerepvívők **Ertl Károly**, **Ott Antal** és **Ullmann
 Sándor** urak valának. Ezen uri emberek akként fogtak a dolgoz,
 hogy azon vidék legszájasabb egyéneit nagy ígéretok által, saját
 czéljuk kivételre megnyerjék, levének ok a pusztákat bíró bank-
 házak eladó megbízottjai, meglehetősen provisióért, melyhez, hogy
 hozzájárulhassanak, nem igen válogatták az utakat és módokat.

Hogy milyen ember lehet ez az Ertl Károly, pesti
 lakos, köz- és váltó ügyvéd, megítélhetni a törvényszék
 által kiküldöttek jelentéséből, melyben szóról szóra ez ol-
 vasható:

A tanuk körülményesen előadják, mikép Borotán a jelen levő
 nép kételkedvén, hogy a pusztában annyi jó minőségű föld lenne ta-
 látható, továbbá előadván, hogy ok egyik-másikért jótállani nem
 akarnak, ezen okból zajongni kezdett, de Ertl Károly akkor **Ull-
 mann Sándorra** mutatott, mondván, **ő az a aranyászu sz.
 Janos, kinek hinni kell, és a kijött a nepeit boldogítani.**
 Ily modu hitegetések után iratott alá m. é. april 7-én és 8-án a kőr-

déses szerződés, melyben a pusztá kiterjedése 12.000 holddal van kitéve, de a nyereség föld minőségéről egy szó sem foglaltatik.

A vagyonukból kifosztott felek folyamodtak a hét-személyes táblához is. De nem használt semmit.

És erre nézve ezeket olvassuk a röpiratban:

De van még itt e dolognak egy másik oldala is, mely szintén arról kezesedik, hogy míg eladók vevőket minden irányban lekötötték, maguknak tökéletesen szabad kezet engedtek, azon pusztákat ugyanis, melyeket 1863-ban vevőknek eladtak, ugyanazon pusztákat ugyancsak ők eladták 1870. április 4-én a Londoni International Land Credit company limited társulatnak is a nélkül, hogy akár törvény akár pedig más egyezkedés által ezen eladásra jogosítva lett volna, akkor aztán elkezdte a vételárért a községi vállalkozókat exequatlni, s így galád módon nem egy családot juttatott koldusbotra, ügyvéde lévén kezdetben Manojlovičs Emil jelenleg semmitörvényes bíró, kit hihetőleg ez ügyben szerzett érdemeiért emeltek ily magas polcra, hol aztán osztályrészeül jutott akkor, midőn e dolgok egy része a felebbezési forum elé került, magas befolyását érvényesíteni.

Hogy pedig az emberek e dolgokhoz mennyire hozzá voltak válogatva, tanúsítja az is, hogy jelenleg legfőbb itélőszéki bíró Manojlovičs Emil ő méltóságának helyé e Rádi Mihály választott ügyvédül a bank által, azon Rádi Mihály, ki jelenleg Baján vizsgálati fogságban tölti napjait.

Másik ember pedig, ki a felebbezési forum elé került ügyeknek volt előadója, véletlenségből Szalay Zsigmondnak hívatott, ki pedig jelenleg a pesti fenyítő törvényszéknél ugyancsak vizsgálati fogságban tölti szomorú napjait. Ott Antal pedig, ki az eladásnak volt egyik főintézője, reá kisült soknemű csalásokért a bajai fenyítő törvényszék által több évi fogságra ítéltetett.

De legyen ebből elég ennyi. A magyar igazságügyek vezetésével megbízott miniszter tudni fogja kötelességét. Magyarországi igazságszolgáltatás tekintetében rémséges hirben áll a külföld előtt. Ha ily dolgok megtörténhetnek nálunk büntetlenül, megérdemeljük, hogy ily hirben álljunk.

A „P. Lloyd“ írja: **A magyar esődtörvénykönyv**, melynek kidolgozásával dr. Apáthy egyetemi tanár bizott meg s melynek első része nyomtatásban már meg is jelent, mint értesülünk, már annyira előhaladt, hogy rövid idő alatt utolsó része is megjelenik. A bizottság, mely e törvénykönyv átvizsgálására kiküldetett, valószínűleg a jövő hó második felében kezdi meg üléseit.

Cipriano del Mazos **spanyol követ** holnap, vasárnap déli 12 órákor fogja a budai várpalotában ünnepélyes kihallgatáson átnyújtani megbízó levelét a királynak.

Egy év után a bécsi világtárlat helyén.

Üzletdolgaim miatt Bécsben járva, el nem mulaszt-hattam a kiállítási tért is meglátogatni.

A kerítés főbejártán belépve, az első a mi meglep bennünket, a roppant kerület néptelen üressége, a jól ismert terek elvadult elhagyottsága. A „mélység vonz“ bennünket, be akarunk menni; csakhamar elénk áll egy rendőr és értésünkre adja: hogy az osztrák kereskedelmi miniszterium külön engedélye nélkül, a belső helyiségekben nem vizsgálódhatunk. Minthogy lopni való nem sok van a kerületben, így egyedül a gyűjtés vagy rombolás veszélyétől kell és lehet az épületeket óvni és őrizni. Fizetni nem kell, pártfogási kedvezés mellett a belépti jegyet kikapjuk, s mi belépünk a roppant nemleges ereményű kúrtérre, a hol az imént még a világ összes népei mérgőztek a munka és szellemi nagyság általuk elfoglalt fokozatának, legmagasbra való tüntetéséért; a hol nekünk magyaroknak, keleti szomszédaink fölött tagadhatlan magasabb fokozat jutott, de a hol elmaradottságunk a nyugoti szomszédokkal szemben szintén erősen kitűnt; s a hol végre is, a remélt haszon mindenkire nézve elveszett, s a hol a kár általános lett; ezért nevezem én e tért nemleges eredményű küzdőternek.

A kinek a tenger kincseit nyelte el, az a mosolygó tengert is bánattal tekint; így lehet az egész világ a világtárlatival tértel, a mely egyedül áll fön ezen közelmúlt nagy esemény fő-főemlékeként.

Falaira, mintha írva volnának: „ember tervez, isten végez!“ Vagy másként „ne nyújtózzatok tovább, mint a meddig takarótok ér!“ s ne építetek magatoknak Babel-tornyokat!

Egy már 25 év előtt pénzügyi bajokban sinlődő birodalom: vallási-, harci-, közkormányzati, tehát politikai és végre munkássági erőfeszítések kísérletei nyomán akart magán segíteni; s a közep-európai gyógyászati elvek ellen-tetés irányzata daczára, doktorai folyton érvágások mű-tékekkel akarják orvosolni. Meg van ez írva a világtárlati palota fehér falának minden sarkain; a legjózanabb képzelet sem talál ott, láthatlan betűkkel egyebet felírva. Ez volt a végső lecke, melyet ezen kettős birodalom polgárai, önmagoknak európai szabás szerint tartottak. Ezen végerőfeszítési kísérletbe belementünk mindannyian, politikai párt és hitvallásbeli különbség nélkül; és óriás kudarcot vallottunk mind, sőt a mi földünk romlasi legének nehéz nyomása alatt, kudarcot vallottak az életrevalóbb országok fiai is.

De hát indujunk a szemlére!

Valami kétlábú pók sodronnyal befonta az összekötő sátorcsarnokok bejártait, ezekben nem léphetünk; mellettök gyalogolva, látszik, hogy ezekben kétlábú tollatlan állat már 10 hónap óta be nem tehetette lábait; a hol pedig ő egykor oly fönne járt, rutul meglátszik jelenlétének hiánya, annál inkább, mert térfogatát, a lelket mardosó semmi, a tátongó ür foglalta el.

A fúton, az iparpalota déli főkapuja felé haladva, örömmel látjuk, hogy az örökkévalóság istene nem henyél, a természet révén folyton képez, terem, s hogy az egy év és 10 hónap előtt elültetett cserjék, bokrok, fűvek, fák emberkednek, nőnek, virulnak, élnek! De azután egyéb semmi sem él itt; a mit az ember alkotott, az mind hal-dokol.

A pompás szökőkutak nem működnek, a nagy táp-medencze kiaszott, a szökőkutak pataktavaiban ázalékfergek undok miriádjai tenyésznek, megfertőztetve a léget.

Épen egyedül a szerencsétlen ország sokat próbált uralkodójának palotája áll. E körül a tisztaság és rend folytonos.

Innen balra tekintve a bíráló bizottság palotája egészen magára maradt, miután mellőle a nagy ebédőket lepusztították, s a monacoi hercegség sátorkáját és a „Neue Freie Presse“ palotáját elhordta a megsemmisülés szelleme.

Jobbra egész a portlandi cement mészgyár pavillon-jáig, a sok építmények mind eltűntek. A csárdák közül a magyar kizárattott az itt bevont vonalból, s egyedül az orosz maradt épen beszegezett ajtókkal. Ezen túl áll még az orosz czár, az egyiptomi alkirály és a marokkói zultán palotája, a triesti tengerészeti épület, s azután Straussek sátorra; egyéb semmi melléépület.

Rendőr kísérete mellett lépünk az amerikai osztály helyén az iparpalotába, itt-ott még diszitmények is látszanak, de a tető czudarul megadta magát és csorog ezer helyen. A nagy köröndig sietve haladtunk, mert a pusztulás szelleme, a mulandóság réme a nyakunkon ül, no de még itt látunk csak nagy pusztulást. A szökőkút mütől, főké-ségétől, meg van fosztva a tér. Grác városának 36 ezer forintért sikerült e tért tönkre tenni, elvívni a kiállítás központját, magvát. A kirabolt templomból a jámbor lélek is riadva futna el.

Bűnös emberek még inkább félhetünk. Tovább sietünk, a rendőr nem gyöz nyomunkban járni. A keresztcsarnokon végig futva, a szegény magyar osztályon is keresztül megyünk. Szegény magyar osztály! Szegény herendi Fischer Mór! Ime itt, és ott, kün is nagyon élénken képviseltek te a mi tevékeny magyar iparunk képét és természetét! — Hisz főterméket te töltöd be! . . .

A napot meglátjuk. Achmed kutjánál kiérünk. Hála isten csakugyan kün vagyunk a szabadban! könnyebben lélegzünk! Hátra nézünk az ipar-palota és gépcarnok közé, itt látjuk a két főbb épület vonalát, meglehetősen ép állapotban; a köztük egykor hemzsegő élet kihaltához járul, a sok nagyok és országok, különösen a német birodalom által emelt számtalan sokaságu udvari épületek eltűntek.

Fennáll még az osztrák miniszteriumok szakosztályi kiállításaira szolgált néhány udvari épület, ezek keleti leg-szélsőbbje előtt tavaly gazdasági növények voltak, ezek felmagoztak, s ezen magokat a szél széthordta, most ezek vadul tenyésznek a szellős csarnokokban; vegyesen fűz és nyárfa cserjékkel és romvirágokkal.

A műcsarnoknak az iparpalotára néző főhomlokzatáról az érczetűt egy darabon letépte a vihar, ennek helyén az eső befolyt az előcsarnokba, s lesüppedtetve a szép mozaik márványpadolatot, ezen süppedés mint sir-bolt tátong, szegény közös-ügyes hazánk ezen nagy erő-feszítése fölött.

Ezen tátongó süppedések egyikéből, egy szép czukorrépa, olyan 5 fontosnyi példány kapaszkodik ki, épen Velence mozaikból rakott isten asszonyának képe előtt, mely a falba erősítve, el nem vitetett, de elhordatik emlékül darabonként. Egy bánatos öreg ur beteges unokájával mereng itt. Ezentul senki, mint a néhány rendőr hirdeti, hogy itt közelben nagy város van, s hogy itt 10 hó előtt világszűz zsiibogott, a mely zsiibajba belehallat-szott ugyan Silvester kalapácsának ütése, de a tömeg arra nem hallgatott, nem ügyelt, járt, kelt és szép élet rajzolt a már akkor is kész romok fölött! . . .

Azóta minden oly bus lett itt, s oly kietlen nyugalomtól van megszálva, mintha el akarná innen riasztani a látogatókat.

Ah de im itt állt a perzsa sah palotája. S mi történt vele? Kis fiannak játékszerűl haza hoztam utolsó fényes tarka festett tükör cserepét; mert szétbomláskor az egész komisz tükör-épület szerte mállott, a jó bécsiek elhordták emlékül; mint festett képét az egész óriási kudarcznak; s minthogy a tükör darabja egészet mutat, zsebemben volt az egész kiállítás maradéka.

S ha holnap újra kezdenék, mégis el kellene mennünk újra, hogy a világ bolond szinpadáról le ne marad-junk, a hol némely népek nagyon keservesen, de csak mindig táncolnak.

Komolyan szólva: nem jó volna ezen palota jelenlegi képerűl okos dolgokat beszélni, noha a mint értesül-tem, a 3 főépületet már e héten tatarozni fogják, s a minden utat ellepő pelyhes nyárfa surjakokat, cserjéket, ki fogják irtani, a gyomokat el fogják takarítani.

No már kár is volna szu és mohmagot tenyészteni fölöttük, mert lehet még jobb idő a németre, de talán a magyarra is. Akkor azután még nagy táncmulatságot rendezhetünk ezen nagy épületben; s ha egykor a népek és nem csupán a diplomaták egyesülhetnek, akkor még becsületes kiállítást is rendezhetünk Europa beszegezett ágyuiból és összetörött fegyvereiből.

Addig, a mi jó nagy időcske lehet, úgy látszik, az általam jó eleve megénekelt, de a tábornokok által észre nem vett Krupp-ágyuknak van világuk. A béke műveire czudar idő jár. Isten óvja az ércbűbóktól mi szegény hazánkat.

B a k a y N á n d o r.

A „Pesti Napló“ írja:

A darmstadti bank, mely a bécsi hitelintézettel együtt az arany-záloglevelek átvétele iránt a magyar föld-hitelintézettel üzleti összeköttetésbe lépett, fölkerlte a magyar földhitelintézetet arra, hogy a Magyarországon fenálló telekkönyvi törvények és rendeletek ismertetését részére küldje el. E kérelemnek egyéb célja nem lehetett, mint hogy a Magyarországon fönálló telekkönyvi és jel-zálogi intézmények ismeretének tovább terjesztése által a bank az intézet iránti bizalmat és a záloglevelek hitelét emelje.

A budapesti honvédegyelet ma este 4 órákor az oct. 6-án Aradon tartandó gyűlés tárgyainak rendkívüli ülést tartott. Az ülésen először is Krivácsy József szóval fel kijelentvén, hogy ő fél miszerint az egész aradi gyűléssel fiascot fogunk. Ugyanis ő felszólította a vidéki honvédegyleteket, hogy részvételüket a gyűlésen jelentsék be, és még eddig csak 3 egylet jelentkezett. Ezért ő egye-nesen Kühnel jegyzőt okozza, mint a ki a maga szakállára intézte az ügyeket, s a ki a vidéki egyletekkel nem tudatta a gyűlés megtartását, stb.

Kühnel igen hevesen mentegetőzik e vádak alól. Állítja, hogy a kiküldött hetes bizottság tagjainak kellett volna ezt megtenni, ezek azonban össze sem jöttek. De meg ez ügy már annyiszor volt emlegetve a hírlapokban, hogy a ki oda el szándékozik jönni, az már ugy is tudja, s a kinek még ez ünneplőről tudomása nincs, az ugy sem fog eljönni, ha most tudomására hozzuk is.

Feleki a támadt zavarokat annak tulajdonítja, hogy a hetes bizottságnak elnöke, ki azt egybehívta volna, nem volt.

Kühnel ezután, több oldalról megtámadtatván kijelenti, hogy ő hivataláról ezennel lemond, válasszon a honvédegyelet magának szorgalmasabb jegyzőt. E lemondás azonban nem vetetik tudomásul.

Az ünnepegy alkalmával tartandó szónoklat tételére Várady Gábor szólítottatott fel, ez betegeskedése miatt e tisztségnek másra ruháztatását kérvén, Németh Berezi fog erre felszólítani.

Némi vita után elhatározatik, hogy a felszólítás a vidéki honvédegyletekhez hírlapilag még egyszer fog intéz-tetni, s a bejelentési határidő f. hó 25-re tetetik.

Bejelentetik ezután, hogy az Aradon megjelenendő vendégek elszállítására az országban levő vasutak közül még csak az osztrák állami, magyar állami és tiszavidéki vasut nem adott leszállított áru jegyeket. Azonban több mint valószínű, hogy ezek is követve a többiek példáját, szintén meg fogják adni a leszállított áru jegyeket.

A pénztár megvizsgálására egy bizottság küldetik ki.

Felolvas ezután Krivácsy, a honvédménház parancsnoka, a lapokban emlegetett Liszy István ügyére vonatkozólag egy nyilatkozatot, melyben a lapunkban már ismer-tetett adatok soroltatnak elő. Liszynek ben volt iromá-nyai most kiadotnak.

Az aletsuthi honvéd-hadgyakorlatok 15-én veték kezdetüket. E gyakorlatokban a 47. knusági, 50. jársági, 7. mezőtri, 2. félegyházi, 64. honti, 8. békés-bihari, 1. továbbá 62—66. és 71, 72-ik pesti zászlóaljak vesznek részt, melyek együtt a 41-ik honvéd-hadosztályt alkotják. A hadosztály parancsnoka Ghyczy Béla ezredes. A hadosztály áll 2 dandárból, az első parancsnoka Pongrácz L., a másodiké Péchy E. ezredesek; tábornoki főnök Forinvács Gyula őrnagy. A főhadiszállás Aletsuthon van József főhg kastélyában.

A hadgyakorlat alapeszméje a következő: Egy a Duna balpartján Komáromtól Budapestre visszavonuló keleti hadseregnek balszárnyát képező A hadtest föladata az, hogy megerősített átkelési pontok közt t. i. Komárom és Budapest közt az összeköttetést mindaddig fentartsa, míg a saját keleti hadseregének összpontosítása Budapest-nél véghez vittetik. B hadtest a nyugati hadseregnek jobb szárnyát képezi és a Duna s a Balaton közt két vonalon t. i. a tata-bicskei és csakvár-bicskei utakon azon feladattal halad előre, hogy az A hadtestet megvervén, a fennebbi összeköttetést megszakítsa és Komáromnak, valamint Budapestnek körülzárását és bekerítését lehetségessé tegye. A két fenemlített hadtest A és B a csakvár-bicskei vonalon működik mindenik három oszlopban t. i. az ország-on a két főcsapat, ettől északra és délre az oldal-veleken. Ezen főszemből hét különféle gyakorlat fog fejlődni.

A zászlóalj megérkezvén, 14-én általános pihenő nap volt. 15-én az első hadgyakorlatban az A és B hadtest részéről két fél dandár vett részt; 16-án, 17-én és 18-án megújultak a hadgyakorlatok. — Ma 19-én a király is megérkezett Aletsuthra. A megye határán Szőgyényi főispán fogadta. A király Aletsuthra érve József főhg s b. Edelsheim-Gyulay kíséretében legott a táborba lovagolt s érdekekkel nézte végig a hadgyakorlatot, és befe-jezése után eme szavakat intézte a parancsnokokhoz: A mai hadgyakorlaton részt vett honvédsapatok hadászati kiképzetése, katonai magatartása és általában összes alkalmazása körül ezuttal is öröndetes haladást tapasztaltam. Öszinte megelégedéssel látom e szép eredményt, mely a legénység készsége s kitartása mellett első sorban önköz buzgó s odaadó tevékenységének köszönhető. Halad-janak tovább is ezen ösvényen a kitűzött cél felé, hogy a magyar honvédség nekem jövőre ugy, mint jelenleg alkal-mat nyujtson teljes elismerésem kifejezésére.

A megyék és törvényhatóságok kikere- kítése.

E nagyhorderejű kérdés fölött országszerte folynak a mozgalmak, s főleg az erdélyi részekben nagy az izgalom. — A törvényhatóságok ez érdemben felmerült nyilatkozatait a következőkben ismertetjük:

Debreczen megye felállítására élénk visszhangra talál nemcsak magában Debreczen városában, de számos környékbeli községben, melyek legújabb távirati hírek szerint Szoboszló hajdúvárossal együtt az új megye felállítását mellett nyilatkoztak. — E megyét képeznek Debreczen területe, Szabolcs megye elszigetelt községei s Bihar megye és a Hajdukerület egészen közel eső községei. **Hajdumegye** felállítását szintén nagy visszhangra talál s a Hajdukerület f. hó 10-én tartott ülésében örömmel fogadta a belügyminiszter javaslatát. E megye a ke-

Folytatás a mellékleten.

Melléklet az Egyetér

rület 6 városan kívül Ujvár, Sámson, Kaba, Polgár és Bősörmény székhely.

Szathmármegye f. hó bányavárosok, valamint Szas-sad községek bekebelezését dását örömmel fogadja, ellen-bes községeknek K.-Szolnok-Kővár vidékhez csatolását el.

Ugocsa megye f. hó mondotta, hogy Bereggel e megye fentartását a hivatali leszállítása által biztosítani vel ily módon a megye k. 32.000 frírról 15.000-re apad egy küldöttség jött fel Budap-inneni iránt, hogy a város Te

Somogy megye folyó Sellye, Okorsák, Sztára és megyébe leendő átkebelezés-vita után eme határozatot ho-gek továbbra is e megyében-remük felsőbb helyen t. a kikerekítésbe csak akkor-gek bekebelezése által kárpo-

Pancsova város ta által támogatott azon határo-ha Pancsova, várakozásuk e cipális önállóságától, a min-tetni aziránt, hogy a város Te

Zalamegye f. hó 9-ésén belenyugodott, hogy Fe-loznak, Csopak, Kövesd, B-Füred, Tihany, Nagy-Pé-Örvényes, Vászló és Balato-megyéhez csatoltassanak, — vényt intézett a belügymin-Nosztori pusztá, Akali, Zan-gcse, Sz.-Antalfia és O-Buda-ból Zalába kebeleztessenek.

Árvamegye f. hó 10-iratot intézett a belügyminis-Liptó megyével való egyesité-mivel ha ez egyesítés fogan-arra, hogy Liptó megye egyen-23.000 frt, Árváé pedig 17,2 frt 5 kr a két megye költsége is határozatilag kimondja a t-át minden áron fen fogja ta-

Komárom város f. közgyűlésében határozatilag törvényhatóság akar továb-mond a Komárom megyébe.

Győr megye szept. 13-azon határozatot hozta, hogy a kormányt, a Csillizk meg-hagyására, továbbá, ho-ségei, melyek az iránt folya-tassanak.

Esztergom szabad tartott ülésében elfogadta a tárgyában kiküldött bizottsá-melyben kimutattatik, hogy lóságát a lakosok tulterhel-öntartani.

TÁR

Kossuth

„Munkára fel ha
A zászló . . . uss
A csüggedések é
Mily édes hang,
Oh melyik isten
Hogy vigaszunk
Hogy a midőn le
Megmozduljon a

Oh ez a lélek, n
Felölti mindig s
S ugy száll hozz
Ha a veszély ma
Ha szegény vár
Mert fél a gyávi
Megnyílik méhe
S kiált: „E jell

Hazám hallotta
És láttad-e az é
Miért hallgatsz,
Talán nem érté
Vagy tán szíved
Elnémítá az áru
Hogy eddig mil
Felede hivatás

Légy nyugton .
Gyávan, sekély
Keresed ő s e
Nem büszke f
A bün övek, k
Szemed, hogy
S hogy géniusz
Szent röpülésé

Melléklet az Egyetértés 141-ik számához.

141-ik számához.
rület 6 városán kívül Újváros, Csege, Nadudvar, Szováth, Sámson, Kaba, Polgár és Egyek községekből állana H. B ő s z ő r m é n y székhelyül.

Szathmármegye f. hó 11-én tartott közgyűlésén a bányavárosok, valamint Szász, Obozinta, Piskolt és Vasad községek bekebelezését a Tasnád vál. kerület befogadását örömmel fogadja, ellenben Dobra, Nántü és P.-Tereb községeknek K.-Szolnokhoz, más 36 községnek pedig Kóvár vidékhez csatolását ellenzi.

Ugocsa f. hó 7-én tartott közgyűlése kimondta, hogy Beregelyt egyesíteni nem kíván s hogy a megye fenntartását a hivatalnokok fizetése és létszámának beszállítása által biztosíthatni véli annyival is inkább, mivel ily módon a megye közigazg. költsége az eddigi 32.000 frtól 15.000-re apad le. — A megyéből azonban egy küldöttség jött fel Budapestre, mely a megye tisztánbeli részének Szathmárhoz leendő csatoltatását kéri.

Somogy f. hó 10-én tartott közgyűlése Sellye, Okorság, Sztára és Révfalu községeknél Baranya megyébe leendő átkebelezését tárgyalván rendkívül élénk vita után eme határozatot hozta: „A kikerekítendő községek továbbra is e megyében óhajtván megmaradni, e kérelmük felsőbb helyen támogatni fog és a megye a kikerekítésbe csak akkor fog beleegyezni, ha más községek bekebelezése által kárpótoltni fog.

Pancsova város tanácsülésében a kormánypárt által támogatott azon határozat hozott, hogy az esetben, ha Pancsova, várakozásuk ellenére, megfosztatnék municipalis önállóságától, a miniszteriumhoz felirat fog intézteni aziránt, hogy a város Temes megyébe bekebeleztesse.

Zalamegye f. hó 9-én tartott rendkívüli közgyűlésén belenyugodott, hogy Felső- és Alsó-Örs, Lovas, Poloznak, Csopak, Kövesd, Arács, Balaton, Kis-Szóllós, B-Füred, Tihany, Nagy-Pécel, Nemes-Pécel, Aszófő, Örvényes, Vászól és Balaton-Udvari községek Veszprém megyéhez csatoltassanak, — egyszerűen azonban kérvényt intézett a belügyminiszteriumhoz, hogy viszont Nosztori puszta, Akali, Zanka, Kis-, Alsó- és Felső-Dörögse, Sz.-Antalfi és Ó-Budavár községek Veszprém megyéből Zalába kebeleztesse át.

Árvamegye f. hó 10-én tartott közgyűléséből feliratot intézett a belügyminiszterhez, melyben kifejti, hogy Liptómegyével való egyesítés ellen határozottan küzd, mivel ha ez egyesítés foganatba vétetne is, tekintettel arra, hogy Liptómege egyenes államadója utáni 10%-ka 23.000 frt, Árváé pedig 17.270 frt 5¹/₁₀ kr levén, a 40.270 frt 5 kr a két megye költségét fedezni nem elégséges, miért is határozatilag kimondja a közgyűlés, hogy önkormányzatát minden áron fen fogja tartani.

Komárom város f. hó 10-én tartott képviselői közgyűlésében határozatilag kimondta, hogy mint önálló törvényhatóság akar továbbra is fennmaradni, s ellene mond a Komárom megyébe leendő bekebelezetésnek.

Győrmege szept. 12-ki rendkívüli közgyűlésében azon határozatot hozta, hogy felterjesztésében kéri fogja a kormányt, a Csiki köznek a megyében való meghagyására, továbbá, hogy Veszprém megye azon községei, melyek az iránt folyamodtak, Győrmegehez csatoltassanak.

Esztergom szabad királyi város folyó hó 10-én tartott ülésében elfogadta a törvényhatóságok szabályozása tárgyában kiküldött bizottságok által kidolgozott feliratot, melyben kimutattatik, hogy a város törvényhatósági önállóságát a lakosok tulterhelése nélkül, jövőre is képes fentartani.

TÁRCZA.

Kossuth levelére.

„Munkára fel hát . . . ki van tüze
A zászló . . . uszák a hajó! —
A csüggedések éjszakáján
Mily édes hang, mily drága szó.
Oh melyik isten fogta pártunk,
Hogy vigaszunk mindig te légy;
Hogy a midőn lelkünk kifáradt,
Megmozduljon az a tiéd!?”

Oh ez a lélek, mint a felhő
Felölti mindig szárnyait,
S úgy száll hozzánk a távol honból . . .
Ha a veszély már közelit,
Ha szégyen várja szent harcunkat,
Mert fél a gyáva és haboz . . .
Megnyilik méhe csodajellel,
S kiált: „E jelenben győzni fogsz!”

Hazám hallottad-e a hangot,
És láttad-e az égi jelt?
Miért hallgatsz, miért nem mozdulsz,
Talán nem érted, mit jelent?
Vagy tán szívednek dobbanását
Elnémítá az ámulat:
Hogy eddig mily posványba jártál,
Feledve hivatásodat!?”

Légy nyugton . . . nem a te bűnöd, hogy
Gyáván, sekélyes utakon
Kerested ő se id nyomat és
Nem büszke fővel szabadon.
A bűn övék, kik bekötötték
Szemed, hogy ne járd egyenest;
S hogy géniuszod csillagának
Szent röpülését ne kövesd.

Késmárk sz. kir. város közönsége a megyei kikerekítés tárgyában a belügyminiszterhez feliratot intézett, melyben Késmárk sz. kir. városnak a megyébe leendő beolvasztása ellen nyilatkozik. Az érdekes feliratról közöljük a következőket: „A törvényhatósági kerületek új beosztását a közigazgatás belső szervezeteinek gyökeres átalakítása nélkül, elégtelennek és időszerütlennel tartjuk, s épen ezért városunknak a megyébe leendő beolvasztását határozottan ellenezük.

Késmárk sz. kir. város lakossága tisztán németajku ugyan, de teljesen magyar érzelmű, s büszkén tekint ép ugy fölfázdosó hazafiság, mint kultúra tekintetében multjára és jogosan hivatkozik jelenére is; mindazon szellemi és anyagi kellekekkel bőven rendelkezik, melyek az önálló törvényhatósági jog gyakorlásához megkívánatnak. E város ugyanis jól rendezett elemi iskolákkal s tiszta magyar szellemű főgymnásiummal bir és polgársága is a műveltség és a politikai érettségnek oly fokán áll, hogy e tekintetben a haza bármely városával kiállja a versenyt; ipar és kereskedés tekintetében szintén egyik első helyet foglalja el a haza városai között; végre rendelkezik annyi vagyonnal, hogy közigazgatási költségeit valamint eddig, ugy ementül is képes lesz fedezni, anélkül hogy a város lakosait emiatt külön terhelni, községi pótdadót kivetni kellene, vagy e részben a legsekélyebb állami segélyre szorulna. Mindezek alapján ezen szab. kir. várost köztörvényhatósági önállóságában jövőre is meghagyatni indítványozzuk.”

Tordamegye f. hó 3-án tartott közgyűléséből feliratot intézett a belügyminiszterhez, melyben beegyezést jelent ki ahoz, hogy a megye eddigi felső kerülete a hozzá adandó részekkel és Szász-Régen központtal új tvhatósággá alakíttassék, de határozottan ellenzi, hogy alsó kerülete Besztercze és Marosszékekhez csatoltassék. Ezzel ellenkezően kéri, hogy 1) Az egykoron ugy is Tordamegye testéből kiszakított Aranyosszék; 2) Kolozsmegyének néhány községét, melyek fekvésükkel s érdekeiknél fogva is Tordához gravitálnak; 3) Alsófehérmegye néhány havasi községét, melyek nemcsak megszokás, de a völgyek fekvése által is ide vannak utalva, már annál fogva is, hogy e kerületek kincstári birtokot képeznek s a kincstárnak egy nagy tüzi- és épületfarkatára épen Tordán állítottatott föl.

Dobokamegye f. hó 16-án tartott közgyűlésében tárgyalta az új szervezésre vonatkozó leiratot s Molnár Antal országgy. képviselő által kidolgozott felterjesztésében kijelenté, hogy a miniszteri leiratban kijelölt államadó lerovási s önadóztatási határokon belől kész és képes is önállóságát fenntartani.

Alsó-Fehérmegye állandó választmánya abban állapodott meg, hogy a megye területének teljes épségben fenntartását ajánlja.

Küküllőmege közgyűlése egyhangulag kimondta, hogy a megye további fenntartását nemcsak kivihetőnek, de letszükségnek tartja s elhatározta, hogy Küküllő megye fenntartása iránt feliratot intéz a belügyminiszterhez.

Medgyesszék a miniszteri leirattal szemben, mely Medgyesszéknek Segesvár, Szerdahely, Nagy-Sinkszékek és Felsőfehérmegye néhány községével leendő egyesítését tervezi, kéri a belügyminisztert, hogy mielőbb hivassa össze a szász nemzeti egyetemet, mivel szerinte csak ez van jogosítva a Királyföld területi rendezése tárgyában törvényesen határozni.

Nagysinkszék f. hó 9-én tartott közgyűlésén egyhanguan határozta, hogy Nagysinkszék mint önálló törvényhatóság továbbra is fentartassék; a közgyűlésnek egyébiránt Rukur, Földvár, Kövesd, Bürkös, Reseng, Moha és Woldorf alsófehérmegyei községeknek a székbe leendő

Ök loptak szibbadást szivedbe,
Hogy ne érezz, ne kélj soha . . .
— Nézd, hogy remegnek egy szavától,
Mely ébreszt, mint a harsona.
A mely fülükbe dörgi vádját:
A fertőzést, gyalázatot.
S hogy kifosztottak rongyaidból —
Hazám, szegény élőhalott!

Hazám, ha még egy s z i k r a benned,
Oh! Halld meg őt és ébredesz!
Hisz fényes multad, szebb jövődnek,
Az ő lelkeknek hangja ez.
S mikor nem volt örök igazság,
Mikor csalt meg e hang, e szó?!
— „Munkára fel hát . . . ki van tüze
A zászló . . . uszák a hajó!”

Darmay Viktor.

A mai világból.

— Regény. —

Irta: Tóvölgyi Titusz.

II. Kötet.

I.

A haszonbér.

Azóta két év mult el, s bizonyonnyal sok viz lefolyt a Dunán, képes lett volna e viz Magyarországból tengert csinálni ujra, hanem azért a Fekete tenger nem csapott ki, épen olyan mint régen volt. Épen ilyen az emberi társadalom tengere is. Ezer és ezer oldalról folynak bele a napi események, a jelenkorban élők pillanatról pillanatra remegnek, hogy már már kicsap, hogy így és úgy elvesz a világ, pedig hát csakis itt ott keletkezik egy-egy buborék, s elpattanva úgy eltűnik az is, hogy nem marad még csak nyoma sem; az emberi társadalom tengere pedig, a rendes apályon és dagályon kívül nem mutat egyéb változást. Csakis a divat változik, a többi pedig ugy van, mint régen volt.

Nem mondhatnók azonban, hogy regényünkben is

beolvasztása ellen semmi kifogása sincs, ha az illető községek önmaguk is kívánják.

B.-Szolnokmege megyéje székhelyeül tovább is Dées városát akarja fentartatni, azonban ohajtként kimondja, hogy Szamosújvár városa törvényhatósági önállósága tekintettel a lakosság értelmiségére, tovább is fentartassék.

Aranyosszék az egyetlen törvényhatóság, mely kész feladni önállóságát, s f. hó 14- és 15-én tartott közgyűlésén nagy szótöbbséggel kimondotta: „hogy bármily kegyelettel viseltetik is Aranyosszék hatszázados multja iránt, nem tehet egyebet, mint törvényhatósági önállóságát — a magasabb állami tekinteteknek meghajolva — feladni. S miután Aranyosszék magára fenn nem állhat, határozatilag kimondotta, hogy azon esetre, ha a tervezett Tordamegye Aranyosszékkel együtt egy életképes megyét — a miről semmi kétség sincs — megállapíthat, Aranyosszék ezen megyéhez, hová közigazgatási és társadalmi érdekei leginkább kötik, Torda központtal, Torda-Aranyos megye név alatt csatlakozik. Azon nem remélt esetben pedig, ha Tordamegye fenntartása talán valamely állam-érdek miatt nem lenne kivihető, a miniszteri leiratban kintt azon kérdésre: Alsófehér- vagy Kolozsmegyéhez kíván-e Aranyosszék csatlakozni: szavazattöbbséggel az utóbbi mellett nyilatkozott.”

Heves megyéből.

Hevesmegyének folyó hó 14-én tartott nagy érdekű gyűléséből, mely a megye területi rendezésének kérdésével foglalkozott, adjuk az „Eger“ után a következőket:

Részletes tárgyalás alá vétetvén a szakszótályi jelentés az némi módosításokkal elfogadtatott. E módosított jelentés, illetőleg a kettős megyének területi rendezés ügyében a belügyminiszterhez terjesztendő felirata következőleg hangzik:

„A m. k. belügyminiszter f. é. augusztus 6-án 32922 sz. a. kelt leiratában felhívja a megye közönségét, hogy tekintettel arra, miszerint a képviselőház által az államháztartás rendezése tárgyában kiküldött bizottság munkálatában a törvényhatóságok területének szabályozására nézve javaslatba hozott alapelvek 5-ének alapján (hogy t. i. oly törvényhatóságok, melyeknek területi folytonossága meg van szakítva, illetőleg az elszigetelt, vagy feltűnően beszűkült területek megfelelő át-, esetleg bekebelezések által enyésztesse el) — Monostor és Alattyán, továbbá Súly, Kőtelek, Bessenszőgh, Nagy-Körű és Szolnok községeket az ujonnan alakítandó „Jász“ megyébe, Dévaványa község és Cséfa pusztának Békés vármegyébe, továbbá a Tiszajárásnak s a Tisza balpartján fekvő többi községeinek a szintén ujonnan alakítandó „Kun“ megyébe, s végre Várkony és Veszény községeket a szomszéd Pest megyébe leendő átkebeleztetésük válik szükségessé, ezen átkebeleztetésekre nézve saját érdekei szempontjából nyilatkozzék, megjegyezvén, hogy miután Szent-Márton, Apátfalva, Monosbél, Felső-Tárkány, Noszvaj, Szomolya, Ostoros, Kis-Tálya, Novaj és Andornak borsodmegyei községek ezen megyék székhelyéhez közel fekszenek, azonkívül azok egy része jelenlegi székhelyükkel Miskolcczal és megyéjük többi részével csak Egeren át közlekedhetnek, Felső-Tárkány község pedig ezen vármegyékhez való csatoltatása iránt folyamodott, az említett körülmények folytán viszont indokoltnak látszik, hogy ez utóbb nevezett községek ezen vármegyék területéhez csatoltassanak.

A Jászkon kerületek közönségének, a tervezett „Jász“ megye alakítása tárgyában, f. é. május 10-én tartott közgyűléséből a m. kir. belügyminiszteriumhoz inté-

ügy van minden mint régen volt. Az emberi életben, abban igenis történnék, és pedig az emberi kicsinységhez mérve, néha aránytalanul nagy, és óriási változások. Mielőtt azonban e változások elbeszéléséhez fognánk, meg kell említenünk, hogy az öreg Hanzel nem azért fordult ám le az asztalról, hogy meghaljon, hanem csak egy kis szédülés tekintetéből. A tenger bor, amit lekortyogattak, s hozzá a roppant ijedség, kissé megzavarta a vén muzikus ideg harmoniját, s az öreg vér keringését tökéletesen kivette sodrából, hogy bár az öreg hosszú alvás után nem halva ébredt fel ugyan, de tökéletesen át lett változva előtte a világ, különösen kezdé pedig azon tudományának érezni hiányát, mely az emberek újja gyártásában állana, ha ezt a tudományt is fel lehetett volna eddig találni, mint például a gőzerőt. De mikor az emberek hát ama helyett ilyen bolondságon török fejüket.

Élég azonban hozzá, hogy az öreg Hanzel azért nem halt meg. Él és ép egészséggel örvend, csak hogy azóta kevesebb bort iszik, és nagy benne az ember-gyűlölet szörnyen. Alig hagyja el lakosztályát, legfeljebb ha a tornáczig jön ki, egy-egy titkos nevű pipával, s nagy füstöket fúj át a várkastély másik része felé, hol t. i. a grófi család lakik. Agya telve gunyos gondolatokkal és lelke sarcasmussal, és csak is az jó reá nézve, hogy ezen gondolatait és érzelmeit nem ismeri senki, de nem a többit sem ám. Hanzel zárkózott és tartózkodó. Bezzeg nem olyan mint régen volt. A pincei jelenet megváltoztatta őt egészen, s csakis az fáj az öregnek, hogy ha már megváltoztatta, hát mért nem is gyártotta át új emberré, most az eféle átváltozás kinos dolog már olyan öreg gyerekre való nézve. Kinos különösen a hallgatás, mikor ezelőtt hát ő volt a környék szája. A cserne stvorenny azonban még élt, s jaj volt annak, ki ellene cselekedni merészkedett.

Igen, a cserne stvorenny élt, és uralkodott, sőt nem csak, hanem társa akadt, kettő meg rettenetesebbnek mondtak a férfiak, nem oly rettenetesebbnek mondtak azonban az asszonyok, de hogy rájuk nézve is legyen valami ijesztő a cserne stvorenny társaságában, tehát volt ott egy nő is, aki aztán az emberi nem ezen egyik felére terjeszté ki figyelmét, miután nagyon tudott az ő nyelvén.

A fekete lélek társait „villám baltának“ és „mérgecs

egylet ma este 4 órakor az gyűlés tárgyában rendkívüli ülést is Krivácsy József felmszerint az egész aradi gyűlés felhívította a vidéki gyűléseket a gyűlés jelentőségét jelenkezett. Ezért ő egyeztetés, mint a ki maga szakállára a vidéki egyletekkel nem tudatta

esen mentegetőzik e vádak alól. A betes bizottság tagjainak kellett azonban össze sem jöttek. De or volt elegeve a hirlapokban, kik jönni, az már ugy is tudja, s ő tudomása nincs, az ugy sem mására hozzuk is.

zavarokat annak tulajdonítja, a nőke, ki azt egybehívta volna,

oldalról megtámadtatván kijelentem lemond, válasszon a honfoglalás jegyzőt. E lemondás másul.

ával tartandó szónoklat tételére fel, ez betegeskedése miatt e kisát kérvén, Németh Berzi fog

aroztatik, hogy a felszólítás a hirlapilag még egyszer fog intézhető f. hó 25-re tétetik.

hogy az Aradon megjelenendő országban levő vasutak közül a magyar állami és tisztavideki árú jegyeket. Azonban több is követve a többiek példáját, beszállított árú jegyeket.

gálására egy bizottság küld-

ácsy, a honvédméház parancsát Liszy István ügyére vonatkozólyban a lapunkban már ismerelő. Liszynek ben volt iromá-

Hadgyakorlatok 15-én vetőriatokban a 47. nkunsági, 50. lélegyházi, 64. honti, 8. békéscsaba, és 71. 72-ik pesti zászlóaljak utta a 41-ik honvéd-hadosztályt parancsnoka Ghyczy Béla ezredes. ról, az első parancsnoka Pongyó E. ezredesek; táborokari főnök A főhadiszállás Alcsuthon van

beszméje a következő: Egy a mtól Budapestre visszavonuló nyát képező A hadtest földadata lési pontok közt t. i. Komárom kötetést mindaddig fentartás, ének összpontositása Budapestest a nyugati hadseregnek jobb s a Balaton közt két vonalon t. r-bicskei utakon azon feladattal adtestet megvervén, a fennebbi és Komáromnak, valamint Buda bekerítését lehetessé tegye. A és B a csakvár-bicskei vonalom oszlopban t. i. az ország-éjszaknak és délnek az oldal-hét különféle gyakorlat fog

rközvén, 14-én átalános pihenő gyakorlatban az A és B hadtest ett részt; 16-án, 17-én és 18-án ok. — Ma 19-én a király Alcsuthra. A megye határán A király Alcsuthra érve József y kíséretében legott a táborba ígig a hadgyakorlatot, és befelntézte a parancsnokokhoz: A t vett honvédcsepapok hadászati agatartása és általában összes is örvendetes haladást tapasztalással látom e szép eredményt, s kitartása mellett első sorban enységének köszönhető. Haladven a kitűzött cél felé, hogy a jövőre ugy, mint jelenleg alkalalésem kifejezésére.”

törvényhatóságok kikerekítésére.

és fölött országszerte folynak az erdélyi részekben nagy azóságok ez érdemben felmerült kben ismertetjük:

felállítására élénk visszhangra Debreczen városában, de számos melyek legujabb távirati hírek ajduvárossal együtt az új megye szottak. — E megyét képeznek csmege elszigetelt községei s rület egészen közel eső községei. itása szintén nagy visszhangra hó 10-én tartott ülésében örömszter javaslatát. E megye a ke-

a mellékleten.

zett s pártolás végett megküldött felirata szerint a jelenlegi Jászkerület is képesítve van ugyan, mind szellemileg, mind anyagilag, az önkormányzattal járó jogok és kötelességek gyakorlására; de minthogy némely részei, a főntelbi miniszteri leiratban hangsúlyozott 5-ik pont értelmében, a szomszéd megyékbe lesznek bekebelezendők, ha ugyanezkor viszont, ugyanazon pont értelmében, némely községek és puszták Pest megyéből, s a következő hevesmegyei községek és puszták u. m. Monostor, Kerekudvar, Alattyán, Tarna-Eöis és Bessenszögh a tervezett Jász megyéhez csatoltatnak; ugy ezen megye évi adójának tisztán tiszszáztóljából, minden egyéb kivétel, megterhelés, vagy külön áldozatok nélkül, képes leendő közigazgatási költségeit fedezni. Mindazonáltal, több tekintetből, azon óhajtnak ad a felirat kifejezést, hogy a tervezett Jász megye szélesebb kikerekítést nyerjen, s valamint Pest megyéből a beszögellő helyeken kívül még több községnek és pusztának, úgy Heves megyéből is, a főntelbi megnevezett községek- és pusztákon kívül még Szolnok, Alcsi pusztá, Derzsigtát, Szanda, Palotás-Szt. Iván, Szászberék, Fokoru, Sz.-Ivánszög, Homorszög, Nagy-Körü, Kőtelek, Súly, Tiszakürt, Göböljárás, Visznek, Pély, Hatrongyos, Fogacs községek és puszták, átkebelezését kívánják, illetőleg kérelmezik.

Szolnok város polgármesterének, a városi képviselő-testület f. é. szeptember 2-án tartott gyűlésében hozott határozata folytán, ugyan e tárgyban kelt fölterjesztése, Szolnok városának a tervezett Jász megyébe leendő átkebelezését, mint a város jól fel fogott érdekeibe ütközőt, eljárás ellen tiltakozván, azon kérelmet intézi a megyei bizottsághoz: hogy tekintetbe véve, miszerint a tervezett Jász megye Heves területét is megcsontáná és így ennek domesticális terheit növelné, tekintetbe véve továbbá, hogy a jó és olcsó administratio tekintetében csak azon rendezés felelhet meg, mely K.-Szolnok megyét, Szolnok székhelyvel, helyreállítván — abba a Nagy-Kunságot egészen, a Jászágókat pedig három községet, u. m. Jász-Ladány, Alsó-Sz.-György és Jász-Kora-Jenőt, és ismét Pest megyéből Nagy-Abony, Tószeg, Rékas és Ujszász községeket beolvastatná; Heves megyét pedig a Jász kerület egyéb részeinek, úgy nemkülömben K.-Szolnok megye Tiszán innen községeinek, bezárólag Tarna-Sz.-Miklósig, leendő beosztásával recompenzálná: a tervezett Jász megye felállítását egész erélyvel ellenezni és K.-Szolnok megyének a fent említett kikerekítésben leendő helyreállítását határozottan pártolni méltóztatassék.

A közigazgatási szakosztály e fontos tárgyban a következő véleményét jelentést terjeszti elő:

A f. évi márczius 16-án tartott megyebizottsági közgyűlés a törvényhatóságok területi rendezése tárgyában az országgyűlés képviselőházához intézett föliratában elismerte ugyan, hogy némely törvényhatóságok feltűnőleg rendetlen határai, a nagy ki- és beszögellések, a bezárt helyek s a különálló részek, főleg a Királyhágón túl, a célszerű kikerekítést, a ki- és bekebelezést, s bizonyos mérvig az új alakítást is kívánatosá teszik; de a belügyminiszter által tervezett nagyobb mérvű átalakítást, az egész törvényhatóságok megszüntetését stb. ellenezte.

A közigazgatási szakosztály most is ezen álláspontot foglalja el.

Azt, hogy megyénknek itt-amott rendetlennek mutatkozó határa kiigazítottassék, hogy más törvényhatóság területébe beszögellő részei tőle elválasszassanak, nemcsak természetesnek, hanem ha már, bármily kis mérvű, területi szabályozásról van szó, úgy közigazgatási, mint egyéb

kigyónak" neveztek. Sok mesét tudtak már ezekről is két év lefolyása alatt. — Hogy például „villám balta" ma a Kárpátok rengetei közt van, s ugyan az nap levillan az alföld rónáira, s mikor vitéz zsoldár uraimék a turóczi és trencsényi fenyvesek közt keresik, akkor a Hortobágyon kergeti meg őket kegyetlenül, mikor pedig a puszták síkján ragyognak a kutató sisakok, akkor meg Trencsénből érkezik hozzájok hír, zsoldároknak szomorú történetéről. — És ezt igen is, a „villám balta" cselekszi, mert a mióta a cserne sztyvorenny táboraiba került, az óta az öreg félig meddig nyugolomba helyezte magát, mert hiszen „villám balta" helyébe hord minden jó és szépet, tűz bort, és tűzverű leányokat.

Az ördög tudná azonban megmondani, hogy e banditák hol fészkelnek. — Mindenütt laknak és sehol, megjelennek és eltűnnek, s ha olykor-olykor csakugyan üldözöbe veszi őket valami nagy erő, tehát nyomot veszt, s hetekig nem hallhatni az ördög fiaknak még csak hírt sem. Ilyenkor megy is a távirat Galicziába, Bukovinába, Szerbiába és Bulgáriába, hogy hurrah! talpra szomszédos vitézek és rendőr komák, Cserne Sztvorenny és villám balta Magyarországon nem léteznek többé, úgy rájuk ijesztették, hogy kiszaladnak még a világból is, ha csak sebes futásukban ott valahol nyakon nem ragadják őket.

És ekkor felzúdul Galiczia, Bukovina, Szerbia és Bulgária rendőr népsége, kasza kapára kél a felkurjantott népség, hajtóvadászat tartatik a havas hegysek és virágos lapályokon, röpül a tudósítás minden felé, lármat csap az európai sajtó, országok vannak megrémülve, és boldogulva, csak Krumpa jár a kutra lesütött fejjel, és Hanzel eresztgeti a tornácokra a bodor füstöt, ők tudnának talán mondani a sok boldonság közt valami okosat is, hanem meg-megjelenik előttük olykor-olykor egy fekete alak, kezében hosszú nyársat tartva, és nem szól egyebet csak annyit hogy! „Látjátok e nyársat, szeretett hiveim az urban! Ez alul be szokott menni, és felül ki szokott jönni, aztán szokott tartatni nagy tűz felé, és megsütni ami rajta van". — Krumpa és az öreg Hanzel mellett veri ilyenkor: „értem uram értem, és nem szölok semmit".

Folyt. köv.

más tekintetéből is, kívánatosnak, sőt elkerülhetetlennek kell találnunk.

De egyéb s ennél nagyobb mérvű rendezésre, vagy szabályozásra megyénk területének nincs szüksége, mert azt, hogy a Tisza oly elválasztó vonalat képezne, hogy annak innenső és túlsó partján fekvő községeink ezentúl is ugyanegy törvényhatósághoz ne tartozhatnának, hogy tehát Hevesvármegyének ezentúl csupán a Tiszáig lehetne terjeszkednie, — el nem ismerhetjük.

Eltekintve attól, hogy ezen ellenünk alkalmazásba venni czélzott elv nem követtetik oly általánosságban, hogy minden más, szintén folyótól áthatított törvényhatóság irányában érvényesítették, kérdezhetni véljük: hogy — ha a törvényhatóságok területi szabályozásával nem csupán a mára, hanem a holnapra is tekintettel akarunk lenni, — mi akadályul szolgálhatna a Tisza, az inneni és túlnani részek egyívű tartozásának? Hsz újabb időben a folyók éppen nagyon is alkalmas közlekedési elemnek vannak elismerve, azon sajnos helyzetnek pedig, hogy T.-Füredtől egészen Szolnokig nincs hid a folyón, a közszükség érzetét felkeltő érdekelttség s az élénkülő forgalom igényei ugyanis nemokára kell, hogy véget vessenek — nem csak, hanem rövid idő alatt be kell következni annak is, hogy, mint már tervezve is van, az alföldi és hatvan-miskolczi pályavonalak vasuttal köttessenek össze, mely vasut a megyének éppen közepét metszené keresztül s annak a Tiszán inneni és túlnani részeit oly közel hozná egymáshoz, hogy az együvértartozásnak a hosszu közös mult által megszentelt ezete újra egész melegségben fölélnkülhetne.

Mi tehát, ezeket tekintve, mint mondók, a szélek kiigazításán kívül, más területi szabályozásnak szükségét Heves-Szolnok megyére nézve annál kevésbé ismerhetjük el, mert ezt megyénknek vonatkozólag, még magában a miniszteri leiratban hangsúlyozott alapelvek logikája sem hozza magával.

De ha külső okból, ha kormányzati tekintetéből, ha más megkérő kényelmesebb rendezhetése végett, ha a szomszéd törvényhatóság kedvéért, hogy annak területe, a megállapított elvek szerint, célszerűen szabályoztathassék, illetőleg, hogy annak együtt nem maradható részei külön törvényhatóságokul berendeztethessék, — nekünk is áldozatot kell hoznunk: hozzuk meg kényszerűségből a szükséges áldozatot, de hozzákötjük mindazon feltételeket, melyeket, ily esetben, a törvényhatóság kitűzni, azt hisszük, jogosítva van.

Arról van szó, hogy megyénk, mely eddig az ország legnagyobb megyéinek egyike volt, ezen rangját elveszítse-e s a kisebb vagy legalább közepnagsagu megyék alsóbb fokára szállítottassék-e le s ezzel mind szellemi, mind anyagi erejében kisebb, vagy nagyobb mérvben rövidítettessék-e meg?

Ha tehát áldozatot kell hoznunk azon tervnek megvalósításáért, hogy egy külön Jász és egy külön Kun vármegye alakítottassék (mit Jász és Kun szomszédaink kedvéért, kik ez eszméhez történeti multjuk iránti kegyeletből is ragaszkodnak, ellenzen annál kevésbé akarunk, mert ezen kiváltságuk magas államérdekekbe nem ütközik): ez áldozat-hozatalra csak a következő két s egymástól el nem választható föltételt mellett lehetünk készek.

1) hogy több község, illetőleg nagyobb terület ne kívántassék tőlünk, mint amennyi elkerülhetlenül szükséges ahhoz, hogy a tervezett s más törvényhatóságoktól elszakítandó területrészekkel is növekedő Jász és Kun vármegyék a létezésük és fenállhatás „conditio sine qua non" föltételeivel birjanak. Azt hisszük, hogy újalakulások azon régi intézményektől, melyeknek, hogy úgy mondjuk, rovására jönnek létre, ennél, azaz: a szükséges minimumnál többet méltányosan nem kívánhatunk;

2) hogy azon áldozatokért, melyeket a jelzett czélra ily módon hozunk, ha nem is egészen megfelelő, de ehez közeljáró aránylagos reconpenzátiót nyerjünk más szomszéd törvényhatóság, vagy törvényhatóságok területéből. Ily kárpótlásra gondolt a belügyminiszter is leiratában, midőn az ott elsorolt 10 borsodmegyei községnek megyénkhez való csatolását helyezi kiállításba. De ezt mi az általunk hozandó áldozatért nem tartjuk elegendő kárpótlásnak. S e mellett azon tekinteteket is, melyek a leiratban, a kárpótlási eszmétől elvonatkozva, a 10 községnek megyénkhez leendő csatolására nézve felhozottak, még más, több községre is kiterjeszhetőnek véljük, s úgy találjuk, hogy egy közigazgatási és közlekedési, mint közgazdasági szempontból, még 11 községet lehetne Borsodból megyénkhez csatolni. De erről alább.

Ami már a miniszteri leiratban hozánk intézett kérdéseket illeti, hogy t. i. a megnevezett községek átkebelezésére nézve érdekeink szempontjából nyilatkozzunk, tesszük ezt a következőkben a jászkerületnek fölterjesztésének ama passzusára való tekintettel, melyben azon föltételek említettnek fől, melyek mellett a tervezett Jász megye államadója 10%-jából képes lenne közigazgatási költségeit fedezni:

a) a Jász megyéhez csatoltatni tervezett Monostor, Alattyán, Súly, Kőtelek, Bessenszögh, Nagy Körü és Szolnok községek közül Monostor és Alattyán átkebelezésére nézve részünkről nem forog fen nehézség; de Monostor községnek az átkebelezést ellenző nyilatkozatát köteleselegünknek tartjuk fölterjeszteni. Súly, Kőtelek és Nagy-Körü községekhez annál inkább ragaszkodnunk kell, mert ezen községek nincsenek azon községek közt megnevezve, melyeket a jászkerületet a tervezett Jász megye részére Hevesmegyétől azon czéllal kívánunk, hogy ezen új megye államadójának tisztán tiszszáztóljából képes legyen közigazgatási költségeit fedezni. Bessenszöghöt ugyan a jászkerület felirat azon községek közt nevezi meg; de miután mi az átkebelezés ellen tiltakozó Szolnok városának fen kívánjuk hagyni azon szabadságát, hogy a hová-csatlakozás iránt újabban nyilatkozhassék, Bessenszögh átkebelezésébe már csak azért sem egyezhetünk bele, mert ez által Szolnok városát magunktól elzárónk. Egyébiránt ettől elvonatkozva sem lehet-

tünk hajlandók, önvád nélkül, lemondani oly nagy területről, mely Bessenszögh határa a hozzá tartozó pusztákkal együtt, mely község még e mellett az átkebelezést ellenzi is. A belügyminiszter leiratban nem említett, de a jászkerület feliratban átengedettnek kívánt Tarna-Eörshöz pedig oly műveltség-történeti emlék is köti e megyét, melyről a kegyelet megértése nélkül alig volna lehetséges lemondani. Egyébiránt a nyilatkozatokat mindezen községek részéről, Alattyánt kivéve, mely eddig még nem nyilatkozott, ide csatolnival van szerepsénk.

b) ha megyék tul a tiszai részeinek nagyobb részéből, mely alatt az egész Tisza-zug is értendő, és az eddigi nagykunkerületből egy új Kun vármegye fog csakugyan alakítani, akkor, miután ezzel a jelenleg Turkeve nagykun község által elzárt D.-Ványa s a megye többi részei közt a területi folytonosság visszaállított, nem látjuk okát, hogy mért kellene a nyilatkozataik szerint csatlakozni különben sem kívánt D.-Ványának Békésmegyéhez csatoltatnia; Csetán pusztának oda csatolását azonban természetesenek találjuk.

c) Várkony és Veszény községeket Pest megyéhez leendő csatolása ellen mi ugyan ellenvetést nem teszünk, azonban ellenző nyilatkozataikat ide mellékeljük.

Ha megyénk, mint a miniszteri leirat szerint lényegileg ez már elhatározott dolgunk látszik, jelen kiterjedésében meg csakugyan nem maradhat is, s a Tiszántúli részek arra hivatnak is, hogy a tervezett Kunmegye alakításához elegendő anyagot szolgáltatassanak: meg innen nem következik, hogy miután mi, mint említettük, a Tiszát elzáró választóvonalnak nem tekintjük, minden Tiszántúli községről le kellene mondanunk. Vannak községek a Tiszán túl, melyek valamint jelenleg, úgy a jövőben is, bármilyen új szervezkedés lépjen is ott életbe, mindig Eger felé gravitálnak s a Tisza innenső partján fogják keresni és fejtalani új rokonszenzők, mint érdekeik köreit. Ezen községek, melyeknek egy része, tulajdon óhajtsa szerint, jelenleg is az egri kir. törvényszék területéhez tartozik, a melyek ezentúl is Hevesmegyéhez csatolva maradhatnak, a következők: T.-Füred, T.-Örvény, T.-Szőlős, T.-Igar, T.-Órs, Nagy-Iván, T.-Sz.-Imre, T.-Derzs, T.-Abad, T.-Szalók.

Azon borsodmegyei községeket, melyek mint főnebb megjegyeztük, a miniszteri leiratban megnevezett 10 községen felül még megyénkhez csatolandók volnának, a megyei főmérnök jegyzetei nyomán a következőkben részletebben ismertetjük:

Balaton községe, Sz.-Márton, Monosbél és Apátfalva községekkel ugyanazon völgyben fekszik s Miskolcra Balatonból csak ezeken keresztül juthatni. Ez oknál fogva kétségtelennek látszik, hogy a min. leiratban megyénkhez csatolandókul megnevezett községek közül csak tévedés, vagy feledékenységből hagyatott ki;

Mezőkövesd Miskolcztól 5 $\frac{1}{2}$, Egertől pedig 2 $\frac{1}{2}$ mérföldnyi távolságra fekszik s piacát Egerben tartja:

Zsercz, Cserépalva, Cserép-Váralja és Bogács, mint Eger közelében fekvő községek, szintén az egri piacot keresik meg, s a völgy, melyben fekszenek, M.-Kövesdnél tarti ki s főleg nedves időben csak M.-Kövesden keresztül juthatnak Miskolcra.

Szihalom Egertől 2 $\frac{1}{2}$ mérföldre, Miskolcztól 6 $\frac{1}{2}$ mérföldre fekszik, lakosai naponta látogatják Egert s Miskolcra csak M.-Kövesden keresztül juthatnak;

Szemere és Farnos Egertől 2 $\frac{3}{4}$ és 3 mérföldnyi távolságra fekszenek az Eger folyó partján, Miskolcztól pedig 6 $\frac{1}{4}$ és 6 $\frac{3}{4}$ mérföldnyire s K.-Kövesden keresztül jarnak Miskolcra;

Lövő és Ivánka az Eger folyó partján fekszenek Egertől 3 $\frac{3}{4}$ és 4 $\frac{1}{4}$, Miskolcztól pedig 7 egész mértöld távolságra s a leközérő kikerekítési vonalat tekintve, M.-Kövesdtől Porozsióig, nevezett községek ezen vonalon belül esnek.

Hogy a mondottaknak annál tisztább képe álljon előttünk, de mellékelünk egy, a megyei főszámvevő által, az ezen czéllal alispáni utón beszerzett adatok nyomán készített kimutatást, melyből kitűnik, hogy:

I. A jelenlegi Heves-Szolnok megyének földterülete \square mérföldekben 114⁹⁰, népesség száma 332,613, államadója 1.647.762 frt 37 kr, ennek 10%-a 164,776 frt 20 krajczár.

II. A belügyminiszter által tervezett Heves vármegyének, mely a Tiszáig terjedne s 10 borsodmegyei község csatoltatnék hozzá: Földterülete \square mérföldekben 70⁴¹, népesség száma 209,546. Államadója 862,092 frt 2 kr. Ennek 10%-a s 86,290 frt 20 kr.

III. A közigazgatási szakosztály tervezete szerint Heves megyének (t. i. Súly, Kőtelek, Nagy-Körü és Bessenszögh s a megnevezett tiszántúli 10 községnek megtartásával és a megnevezett 11 borsodmegyei községnek hozzácsatolásával) földterülete \square mérföldekben 91⁴², népesség száma 269,277, államadója 1.091,060,13, ennek 10%-ja 109,106 frt.

Végre megjegyezzük, hogy megyénknek az 1875-ik évre a pénzügyi és gazdasági szakosztály által megvizsgált s előterjesztett költség-előirányzata: 120,234 frt 6 kr.

Függelékül még azt is megemlítjük, hogy a belügyminiszter előbbi tervezete szerint még Zabar gömörmegei és Cered s Pogony nógármegyei községek lettek volna megyénkhez csatolandók, miről most a miniszteri leiratban szó sincs, holott ha ezen községek fekvését s megyénknek Nógárad felé eső határát tekintjük, nem csak ezek, hanem még Kis- és Homokterenne, továbbá Nemethi, Vereblyi és Csontfalu pusztá is megyénkhez lennének csatolandók.

A főnebbiekben, úgy véljük, a Jászkerület feliratára is megfelelőtünk.

Piskii emlékszenborúgy.

Miután a kedélyek annyira csilapultak, hogy a piskii győzelem emléke még azokat sem boszantja, kik ellen az kivivatott, s többé félni — hitem szerint — nem lehet,

hogy az annak megörökítésére állít kenyérmézeihez hasonló bántalmazás — érkezettnek látom az időt, miszt — ismét fölvetessék; s minthogy ezen utján is kérdés tétetett s én vagyok a hűnyadmegyei h. egyet jegyzője — fölhevítve aláírtam. — Kötelezve érte fölhevítve a közönségnek számot adni állásáról a közönségnek számot adni.

Az 1868. január 5-én tartott Benedikty Albert h. százados ind piskii győzelem s az ott elvett Bem vezér emléke egy szobor által.

Ezen indítvány egyhangulag elbírt nyomatása elhatározatot; a piskii Antal tagtársunk megbízott egy rendező, illetőleg épített bizott.

A 200 példány gyűjtőiv kinyomalezredes ur átvett 8, Nagy Lajos s Albert százados 1, Lendvay Rezső Albert 1, Barcsay Sándor 5, báró J. J. 100 példányt pedig felküldö László h. ezredes és országy. képv. végett a testvér h. egyletekhez.

Ezen gyűjtőivék közül csak be egyet 17 frt kísérletben. E szeri Farkas 1 frt, Brázovai Elek 1 frt, K. Tornya Endre 1 frt, Pára Antal 1 frt, Tornya Sándor 1 frt, Csulai Albert Apáthy István 1 frt, Kenderesi Sám 1 frt, Buda Ádám 1 frt, Mara Györg 1 frt, Pogány Ádám 1 frt. A többi beküldve, kivéven Krasznay h. alez volt 3 példányt idei aprilis 26-án nélkül visszaadta.

Ezenkívül Aldor Imre a „Nép a mezőtelegdi — e végre rendezet bejött 93 frt 32 krt, a magából 95 Kuthy Lajos N.-Kamizsáról (gyón mely az ő önzetlen hazafiai érzelmei 10 frankos aranyat — mint írja: Bosznnyák Antal adott egy 20 franczeni tanács küldött 150 frtot. Eze Bosznnyák Antal számadása alá.

Bosznnyák Antal önhibáján kivábünei miatt pénzzavarba jöven, e pénzeket megmenteni; s megtalál Makray László h. ezredes urat, hogy léről intézkedjék. Az elnök ur e vég rendkívüli (s még eddig utolsó) gyűlés színén Bosznnyák számlált, tott pénztárnokunk: Barcsay Sándor egy db 20 frankos és egy db 10 frt Barcsay Sándor elhalálozott, 6 övezvényél: Rigó Ceczelia urn/án átadja, csak legyen kinek.

Ugyanazon gyűlésen felkérte elnök ur, hogy ezen szoborúgy elössze egy rendes gyűlést; de a mi maradt.

Makray László h. ezredes u „Hon“-ban felszólított volt engem, ről tennék kimutatást, jelszen ír volnának gyűjtő-ivék? Én ezt me értelemben, azt is, valamint jelen zennél levő jegyzőkönyvekből írván nem tudom mi okból? kimutatásom szem hát most az „Egyetértés“-be késztsége kiadni szives lenne.

Egyuttal tisztelettel felkérte ezredes és elnök urat, miszerint jegyzőkönyvileg tett és sajátkezűlé képest tartson, vagy tartasson egy lést ezen szoborúgy elintézés vége egy intéző bizottság és egy pénztár.

Volna ezen gyűlésnek még egy h. egyletünknek az Aradon, jövő ok ünnepevényen leendő képviseltetésé. Déva, 1874. szept. 17.

Petőfi egy verse, mely ki-ményből

Hogy mily kevés gond lett gyűjtemény teljes legyen, kilátszi maradt ki, melyet a pápai deákok ben az ötvenes években, a saját ver Ennek hitelességét bizonyítja, hogy is vannak számosan, kiknek birtok mint ők neveztek „D a J-F ú z é r. Engem Hubenay József akko figyelmessé, hogy birtokában van e és ebben van egy költemény, mely radt. A költemény ez:

A szökevény

(Shelley után au

I.

A jégeső szakad
Fehérek a habok
A takték villázol, és
A villámlás ragyog.

A menydörgés ropog,
A forgószél kereng,
Haragok zúgnak, és
Az erők rengenek.

Mint tenger mozg a föld,
Rajt minden romba
Ember, állat, madár
Elibujt a vész elől.

lemondani oly nagy terü-
lára a hozzá tartozó puszt-
mellét az átkebelezést
ban nem említett, de a
kivánt Tarna-Eörshöz
emlék is köti e megyét,
külkül alig volna lehetséges
kozokat mindezen köz-
re, mely eddig még nem
revisék.

részeinek nagyobb részé-
g is értendő, és az eddigi
vármege fog csakugyan
a jelenleg Turkeve nagy-
s a megye többi részei
szállított, nem látjuk
kozataik szerint csatla-
Nányanak Békésmegyéhez
oda csatolását azonban

segeknek Pest megyék z
ellenvetést nem teszünk,
ide mellékeljük.

terei leirat szerint lénye-
ak látszik, jelen kiterje-
adhat is s a Tiszántúli
vezetett Kunmegye alaki-
váltassanak: meg innen
mint említettük, a Ti-
n tekintjük, minden Ti-
dianunk. Vannak községek
venleg, egy a jövőben is,
en is ott életbe, mindig
nensó partján fogják ke-
rök, mint érdekeik követ.
része, tulajdon ohajása
rvényszek területéhez tar-
smegyéhez csatolva ma-
red, T. Orvény, T.-Szőlős,
-Sz.-Imre, T.-Derzs, T.-

eket, melyek mint főnebb
ban megnevezett 10 köz-
olándók volnának, a me-
a következőkben részlete-
n, Monosbél és Apátfalva
nekisik s Miskolcra Ba-
uthatni. Ez oknál fogva
n. leiratban megyénkhez
gek közül csak tévedés,
ki;

1/2, Egertől pedig 2 1/2,
nacját Egerben tartja:
-Váralja és Bogács, mint
szintén az egy piacot ke-
teküsznek, M.-Kövesdél
ak M.-Kövesden keresztül
rtföldre, Miskolctól 6 1/2,
onta latogaját Egert s
resztül juthatnak;

2 1/2, és 3 mföldnyi távol-
partján, Miskolctól pedig
Kövesden keresztül jarnak
folyó partján feküsznek
pedig 7 egész mértföld
eraktív vonatlat tekintve,
községek ezen vonalov

nal tisztább képe álljon
megyei főszámvevő által,
eszerzett adatok nyomán
únik, hogy:
k megyének földterülete
száma 332,613, állam-
10% a 164,776 frt 20

tervezett Heves várme-
s 10 borsodmegyei köz-
területe □ mértföldekben
Államadoja 862,092 frt 2
kr.

osztály tervezete szerint
k, Nagy-Körű és Bessen-
10 községek megtartá-
megyei községek hozzá-
földekben 91%, népesség
1,060,13, ennek 10%-ija
megyéknak az 1875-ik
osztály által megvizsgált
ta: 120,234 frt 6 kr.
érintjük, hogy a belügyi-
még Zabar gömörmegei
községek lettek volna
ost a miniszteri leiratban
a fekvését s megyéknak
nem csak ezek, hanem
ba Nemethi, Verebely és
ennek csatolandók.

a Jászkun kerületek fel-
borúgy.
osilapultak, hogy a piskii
boszantja, kik ellen az
m szerint — nem lehet,

hogy az annak megörökítésére állítandó emlékszóbor, a
kenyérmezeihez hasonló bántalmazásoknak lenne kitéve,
— elérkezettnek látom az időt, miszerint ezen szoborúgy
ismét fölvetéssék; s minthogy ezen ügy állásáról hirlap
utján is kérdés tetetett s én vagyok az egyik — mint a
hunyadi megyei h. egylet jegyzője — ki az adakozásra való
fölvívást aláírtam. — Kötelezve érzem magam ezen ügy
állásáról a közönségnek számot adni.

Az 1868. január 5-én tartott h. egyleti gyűlésen
Benedikty Albert h. százados indítványozta: „hogy a
piskii győzelem s az ott elvzertt honvédiársak s a hőb
Bem vezér emléke egy szobor által örökíttessék meg.“

Ezen indítvány egyhangul elfogadtatott; 200 gyűjtő-
tőiv nyomtatása elhatározott; a pénztárnoksággal Bozs-
nyák Antal tagtársunk megbízott; de el lett mulasztva
egy rendező, illetőleg építendő bizottság kinevezése.

A 200 példány gyűjtőiv kinyomatván, Krasznay Pál
alezredes ur átvett 8, Nagy Lajos százados 1, Benedikty
Albert százados 1, Lendvay Rezső őrnagy 1, Pogány
Albert 1, Barcsay Sándor 5, báró Józsika Géza 2 gyűjtő-
ívet, 100 példányt pedig felküldött az egylet Makray
László h. ezredes és országgy. képviselő urnak szétküldés
végett a testvér h. egyletekhez.

Ezen gyűjtőívek közül csak Pogány Ádám küldött
be egyet 17 frt kíséretében. E szerint adakoztak: Lukács
Farkas 1 frt, Brázovai Elek 1 frt, Kenderesy Farkas 1 frt,
Tornya Endre 1 frt, Pára Antal 1 frt, Tornya Elek 1 frt,
Tornya Sándor 1 frt, Csulai Albert 1 frt, Brázovay 1 frt,
Apáthy István 1 frt, Kenderesi Sámuel 2 frt, Ivuly Sándor
1 frt, Buda Ádám 1 frt, Mara György 1 frt, Puy Zsigmond
1 frt, Pogány Ádám 1 frt. A többi ívek még nincsenek
beküldve, kivéven Krasznay h. alezredes urat, ki a nála
volt 3 példányt idei április 26-án nekem Lippán gyűjtés
nélkül visszaadta.

Ezenkívül Aldor Imre a „Nép Zászlója“ szerkesztője
a mezőtelegdi — e végre rendezett — tánczvizgalomból
bejött 93 frt 32 krt, a magából 95 frtra pótolva beküldte;
Kuthy Lajos N.-Kanizsáról (gyönyörű levél kíséretében,
mely az ő önzetlen hazafiai érzelmeire mutat) küldött egy
10 frankos aranyat — mint írja: „öszves kincsét.“ —
Bozsnay Antal adott egy 20 frankos aranyat. A debrec-
eni tanács küldött 150 frtot. Ezen pénzek befolytak a
Bozsnay Antal számadása alá.

Bozsnay Antal önhibáján kívül egy kereskedőtárs
bűnei miatt penzzavarba jöven, első gondja volt ezen
pénzeket megmenteni; s megtalálta egyletünk elnökét:
Makray László h. ezredes urat, hogy ezen pénzek átvéte-
léről intézkedjék. Az elnök ur e végre 1871. márcz. 25 én
rendkívüli (s még eddig utolsó) gyűlést tartott, a mikor a
gyűlés szinén Bozsnayát átszámált, és adott ekkor választ-
tont pénztárnokunk: Barcsay Sándornak 273 frt 40 krt,
egy db 20 frankos és egy db 10 frankos aranyat.

Barcsay Sándor elhalálozott, de a pénz meg van az
ő özvegyénél: Rigó Cecília urnónél, ki azt akármikor
átadja, csak legyen kinek.

Ugyanazon gyűlésen felkérte Makray ezredes és
elnök ur, hogy ezen szoborúgy elintézése végett hívna
össze egy rendes gyűlést; de a mi még eddig annyiban
maradt.

Makray László h. ezredes ur a mult év végén a
„Hon“-ban felszólított volt engem, hogy ezen ügy állásá-
ról tennék kimutatást, jelesen írnam meg, hogy kiknél
volnának gyűjtő-ívek? Én ezt meg is tettem épen ezen
értelemben, azt is, valamint jelen kimutatásomat a ke-
zemmél levő jegyzőkönyvekből írván ki. Azonban a „Hon“
nem tudom mi okból? kimutatásomat nem adta ki, megte-
szem hát most az „Egyetértés“-ben, ha ennek t. cz. szer-
kesztősege kiadni szives lenne.

Egyuttal tisztelettel felkérem Makray László h.
ezredes és elnök urat, miszerint 1871. márczius 25-én
jegyzőkönyvileg tett és sajátkezűleg aláírt fölkérésünkhöz
képest tartson, vagy tartasson egy rendes h. egyleti gyű-
lést ezen szoborúgy elintézése végett. Gondolatom szerint
egy intéző bizottság és egy pénztárnok volna választandó.

Volna ezen gyűlésnek még egy más tárgya is, és ez:
h. egyletünknak az Aradon, jövő okt. 6-án tartandó gyász-
ünnepélyen leendő képviseltetése.

Déva, 1874. szept. 17.

Tóth László,

a hunyadi megyei h. egylet jegyzője.

Petőfi egy verse, mely kimaradt a gyűjteményből.

Hogy mily kevés gond lett fordítva arra, hogy a
gyűjtemény teljes legyen, kilátszik abból, hogy oly verse
maradt ki, melyet a pápai deákok az ottani önképző kör-
ben az ötvenes években, a saját verses könyvükbe beirtak.
Ennek hitelességét bizonyítja, hogy nem csak egy, de ma
is vannak számosan, kiknek birtokában megvan ezen írott
mint ők nevezték „D a l F ü z é r.“

Engem Hubenay József akkor szintén pápai deák tett
figyelmessé, hogy birtokában van egy ily „Dal-Füzér“-nek
és ebben van egy költemény, mely a gyűjteményből kima-
radt. A költemény ez:

A szökevény.

(Shelley után angolból.)

I.

A jégeső szakad
Fehérek a habok
A tajték tánczol, és
A villámlás ragyog. — El, el!

A menydörgés ropog,
A forgószél kereng,
Harangok zúgnak, és
Az erdők rengenek. — El, el!

Mint tenger mozg a föld,
Rajt minden romba dől,
Ember, állat, madár
Elbujt a vész elől. — El, el!

II.

„Egy vitorlánk van a . . .
Kormányos halovány;
Ki merne szállani
Most csolnoknak után?“
Az ifju szól.

A lány felett: „Evezz
Tasítsd a csónakot!“
S jégzápor és golyók
Boríták utjokat
A tengeren.

A kék őrüz lobog;
Némán villámlanak
Az elszült fegyverek;
Elnyelte hangjokat
A fergeteg.

III.

És látsz-e? s hallasz-e?
S nem retteg-e szived?
S nem szállunk szabadon
A vad tenger felett
Én és te?“

Egy tengerész köpeny
Féltették a földel
Együtt ver kebelök
És suttognak kevély
Örömben.

Mozgó hegycsúcs áll
A vérszes ozeán
Kelnek s onyésznek a
Habok egymás után
Köröskörül.

IV.

A várudvarban, a
Kapusnéhoz közel
Áll, mint megvert kutya,
És szégyen marja fel
A völgyényt.

Rémes kísértetként
A zsarnok ősz apa
Áll a torony tetőn . . .
Hangjához képest a
Vihar szelid:

S hallatlan átkokban
Kívánja a halált
Lányának, ki legjobb
És legszebb s a család
Végtagja volt.

Petőfi Sándor.

Azt hisszük, hogy az „Athenaeum“ kénytelen lesz
egy újabb összes költeményeket tartalmazó kiadást ren-
dezni; ha nem is most, legalább néhány év múlva, mikorra
azok a költemények is napvilágra jönnek, melyek most
egyeseknél vannak. S a t a n e l l a .

TÁVIRATOK.

Innsbruck, szept. 19. Az olaszról nemzeti szabad-
elvű képviselő a lapok értesülése szerint elhatározta,
hogy sem mandatumait le nem teszi, sem a tartomány-
gyűlésbe nem lépnek be.

Uj-Orlean, szept. 18. Az alkudozások Henry és
Kellog főnökök közt kiegyezésre vezettek, mely szerint a
fehérek ligája Kellogot elismeri. — A város csendes.

Konstantinápoly, szept. 19. A császár Livádiába ér-
kezvén, rögtön táviratilag üdvözölte a szultánt, mit ez kö-
szönettel legott viszonzott.

Fiume, szept. 19. A magyar tengerészeti hatóság
Littrow tengerészeti felügyelőt küldötte mint képviselőjét
Hamburgba a sarkutazók üdvözlésére.

Bécs, szept. 19. Mint Párisból távirják, a legitimis-
ták Seine-et-Oise departementban követjelöltül az ifju
Luygues Albert hget léptetik fel.

UJDONSÁGOK.

Laval Károly tüzér százados és a honvédmeház
tagja f. hó 16-án rövid szüneted után jobb életre költö-
zött, temetése 18-án délután 3 órakor az irtalmasok kó-
rodájából, a honvédmeház tagjai kíséretében ment vég-
hez. Béke hamvainak!

Az orsz. nőiparegylet jövő hóban megnyitandó ta-
nodájában a rendes tantárgyakon kívül, a felnöttekre való
tekintetből, egyes szakmunkák is fognak taníttatni. Így a
könyvkötésre, és diszmuvek készítésére, a nyomdászatra, a
karton festésre, és nyomásra már nemcsak tanítvány, de
tanító is akadt, kik az egylet iránti szivességből díj nélkül
ígérkeztek a nőipartanoda növendékeit tanítani. A karton
gyáros ezen kívül megígérte, hogy két havi tanulás után a
növendékek fizetéssel léphetnek gyárába. A tanoda meg-
nyitása, s ezen szakosztályok szervezése ügyében f. hó
21-én hétfőn az igazgatóság ülést tartand.

Operára előkészítő magán tanfolyamat fog
nov. elsejétől fogva Odry Lehel megnyitni s a végett már
be is nyújtotta kérelmét a miniszteriumhoz. A tanfolyam
két év leend s csak 12 növendék vétetik fel, azok is csak
ha kitűnő hanggal bírnak. Odrynak már eddig több tekin-
télyes tanárt volt alkalmá megnyerni.

Egy magyar-barát hunyt el a napokban Angliában:
Mr. C. Gilpin, a parlament tagja. A magyar emigratio
idején egyike volt azoknak, a kik igyekeztek enyhíteni
száműzötteink sorsát. Gilpin ur korábbi időkben tekin-
télyes könyvtáros volt s a City egyik előkelő polgára; ké-
sőbb a parlament tagjává választották s Bright alatt a
kormányban miniszteri tárczát is viselt. Kossuthal a leg-
bensőbb barátságban élt.

A Kruppágyúk és a nyolczfontosak közt újra
volt versenylövés Höfleinnál Bruck mellett teg-
napelőtt. A „Hon“ erről a következő értesítést veszi. A
próbalövés több főtiszt, köztük Albrecht főlg jelenlétében
történt, czélul 3 zászlóalj volt felállítva sakktabla alakban
rendes távolságra, továbbá egy csatárláncz, két ütég és
egy lovas csapat 2900 lépésnyi távolságból, továbbá egy

2000 és 1500 lépésről tüzelt a két ütég 40—40 lövést
minden távolságból. Ez alkalommal az aczélágyú tulsulya
nem volt oly rendkívüli, mint a czéltáblába való lövéseknel.

Csigaházy Etelka kisasszony az ifjabb nemzedék e
széptehetségű színésznője, kiről a fővárosi hirlap-írodalom
annak idejében igen elismerőleg nyilatkozott, mint értesül-
lünk, Folinus jóhirben álló igazgató egészen ujonnan szer-
vezett társulatához a drámai és társalgási főszerepekre
Pécse szerződött.

A fővárosi népiskolákban a tandij az egyesítés
előtt Budán havonként 21, Pesten 35 kr. volt. A főváros
egyesítése után e tandijkülönbség fentartható nem levén,
a számvevőség előterjesztést tett a tanácsnak annak egye-
sítésre iránt. A vámtügyi bizottmány e tárgyban azon véle-
ményt adta a tanácsnak, hogy a tandij, miután az oktatás
törvény által van kötelezve, megszüntetendő. Ha pedig a
város az ez uton befolyt összeget nélkülözni nem bírná, az
egyesítés semmi esetre sem a tandij emelése által volna
eszközölendő, — hanem az ezen esetben 20 krra szállít-
tandó le.

Rövid hírek. **Miskolczon** e hó 27. és 28-án
két mükedvelői előadást tartanak az ottani tüzoltók ja-
vára. — **Vasut** czimvel Visontay Soma szerkesztése
mellett új heti lap jelenik meg, mely a magyarországi
vasuti szolgaszemélyzet segélyegyletének közlönye lesz. —
A Bukarestban lakó magyarok Zichy minisztert ott
időzése alatt megkeresték, hogy egy Bukarestben felállít-
tandó magyar községi iskolát a közönség érdekében
tegyen lépéseket. — **A hetedik kerületi** (Terézváros
jobbára a király utcától) polgári klub tegnap tanácskozást
tartott, melyben elhatározta, az országgyűlés elé azon
kérelemmel járulni, hogy kerületüknek engedessék meg
már a legközelebbi követválasztásnál a járt köve-
telt választani. — **A közmunkatanács** végre elhatározta
32 pissoir felállítását. Ezeknek 3 év lefolyta alatt kell álli-
títva lenni, és pedig minden évben 12-nek. — **A régi** német
színház tér aszfaltozására 33,309 frt van előirányozva.
A munkálatok a jövő héten már valószínűleg megkezdet-
nek. — **A budai szürke néneknek** a városi tanács,
miután működésük jótékonyágáról meggyőződött, 300
forint évi segélyt utalványozand, a hatóságának a nének
iskolái felett való felügyeleti jogának fenntartása mellett. —

Nyitrán a megyei szinbizottság a téli idényre egy
magyar színészársaság gyámolítására ujalog 1000 frtot
szavazott meg s Szuper Károly társulatát hívta meg
Vácra. — **Az ó-budai nyilvános kutak** felállítására a
tegnapi árlejtésen vállalkozó nem jelentkezővén Wein vízve-
zetéki igazgató bizott meg, e kutakak házi kezelés útján
felállítani. — **A fővárosi adópénztáraknál** f. hó első
felében összesen 174,385 frt 29 kr állami, 48,423 frt 71
kr községi adó és 33,221 frt 16 kr házberkrajczár folyt le. —
A közbizághidón legközelebb állandó tüzörsegélyt fog-
nak felállítani, mely a tüzörteleppel távirati összeköttetés-
sel bírand. — **Lopresti Árpád** báró a napokban kelt
egybe Bethlen Josephine grófkisasszonnyal.

Iskolai jelentés. A kecskeméti reform. főiskola jogi tan osztá-
lyában, 1874/5-ik évre, a beiratások és pótvizsgálatok f. évi október
1—4-ig tartanak; — október 5-kén az isk. év ünnepélyes megnyi-
tása után, a rendes előadások I-s és II-ik évi jogi tanfolyamban a
jogtanodák új szervezése iránt kibocsátott miniszteri szabályzat tan-
beosztása, — III. évi tanfolyamban pedig az eddigi tanrend szerint
azon kijelentéssel fognak megkezdetni, hogy a III-ad évet végzendő
joghallgatók, itt e tanév végén az eddigi szokásos bírói államvizsgát
lehetik. Kötudomásra hozatik egyszersmind, hogy a főiskolai táp-
intézetben havonként 7 frtet reggeli, ebéd és vacsorából álló tisztes-
séges étkezést nyerhet vallás különbség nélkül minden tanuló; s a
szorgalmas és jóérkölcseű ifjak a főiskolai egyéb jótéteményi ben is
részesíttetnek. Kecskemét 1874. szept. 12. Az igazgatóság.

Közgazdasági értesítő.

Terményüzlet. Budapest, szept. 19. Mint a
hét végén rendezés, ma is csekély volt az üzlet s válto-
zatlan áron csak egyes apróbb tételek keltek el. —
H a t á r i d ö r e szintén korlátolt volt a forgalom. —
U s a n c e-buza ószre 4.85, tav. 5.25 kr, kukorica tav.
3.78 kr, zab ószre 2.10 kr, tav. 2.33 kr.

Magántudósítások szerint buza csekély forgalom mel-
lett változatlan, rozs és árpa csendes, tengeri búns. 5000
mázsza kelt el tavaszra 3.80 kron, zab csendes, ósz. 10,000
mért kelt el 2.09 kr.

Ertéküzlet. Az el t ö z s d e ma lanyhán nyílt
meg s az árak jelentékenyen hanyatlottak. Magy. földh.
84-ról 82.50-re esett, anglo-magyar 40 forint. — Dél-
ben kedvezőtlen bécsi hírekre még nagyobb lanyhaság
állott be. Magy. földh. 83-25, municip. 36-75, anglo-magy.
40—39-50, m. hit. 228—228-50, franco-magy. 89—90 fr.,
tak. és hit. 61—61-25. Luiza gőzm. 105—206, Gschwind-
féle 208—210. Egyéb értékekben semmi forgalom.

Időjárás. Derült meleg idő; légmérség reggeli 7
órákor + 16-9 C.

Ó-Kanizsa szept. 17. A behozatal folyvást jelentékeny s bár
külföldi vevők is jelentkeztek, az árak általában nyomottak maradtak.
Buza 4.50—60 vmázsánként, árpa 5.20—50, zab 3.60 köböküknél.

Szatmár szept. 16. Élénk forgalom mellett az árak általán-
ban csökkentek; buza köbke 8.50—9 fr, rozs 5.50—80 kr, zab 3.10—
15 kr, árpa 4.70—80 kr, köles 6—6.80 kr.

Temesvár szept. 18. Buza vmázsza 3 70—4 60, rozs mért 3.
45—50 kr, árpa m. 2.75—80 kr, tengeri hiányzik, zab 1.70—72 kr.

Nemzeti színház. Vasárnap, szept. 20-án. „Li-
liomfi“. Eredeti vigjáték 3 szakaszban. — Hétfőn, szept.
21-én, bérletfolyamban: „Báró és bankár“. Eredeti szo-
morujáték 3 felv.

Istvántéri színház. Vasárnap, szept. 20-án. „A
rab“, vagy a „Váltóhamisítók“. Eredeti szinmű dalokkal
3 felv. — Hétfő, szept. 21-én „Tricoche és Cacolet“. Fran-
czia bohózat 5 felv.

Simonyi Ernő, Mocsáry Lajos, főmunkatársak:
CSÁVOLSZKY LAJOS felelős szerkesztő.

H I R D E T É S E K.

Az „EGYETERTÉS“ apró hirdetései.

Minden egyes ilyen 6 soros hirdetésnek ára 30 kr. minden további sor 5 kr. Felvilágosítást ingyen ad a felvételi iroda hatvani-utca 13. szám.

Grid of small advertisements including: Egy vidéki tisztességes ember, Egy nő keres alkalmazást, Egy ember ki eddig mint üzleti szolgálat, Egy fiatal ember ki eddig mint erdész, Egy végzett jogász, Egy eladó ház, Egy utazó részére felvétetik, Egy nő ember keres jó állomást.

Jó tállás TÉRFI ANTAL. Budapest, Deák Ferencz utca 4. sz. a. Ajánlom gazdagon felszerelt óráraktáromat a t. ez. közönség figyelmébe. Minden fajta svájci órát eredeti árban adok el, tehát olcsóbban mint bárki.

Csupán csak Krajezáros Budapest: a lipótvárosi templomtérén a váci boulevard sarkán 6 1/2 sz. a. Löbl Frigyes 27 tömeg árucsarnok alapítójánál található a legolcsóbb bevásárlási forrás. Ennélfogva tisztelettel meghívom t. ez. rendes vevőimet az őszi időnyre újonnan borengett áruraktárom látogatására.

MOST MÁR MINDENNEK VÉGE LESZ! olcsón adom el jószágomat. Mi minden kapható 20 krért, Mi minden kapható 10 krért, Mi minden kapható 5 krért, Mi minden kapható 30 krért.

Dr. Handler Mór orvosi sebész tudor, szülész és szemész. Titkos betegségeket az önfertőzésnek minden következményeit, u. m.: MAGÖMLESEKET, az ingerlékeny gyengeséget, az ondtófolysást, különösen a TEHETETLENSÉGET (elgyengült férfierőt).

Kitüntette a bécsi világkiállításon. Kocsis eladás. SCHÖNAUG JAKAB kocsigyáros, Budapest, országút 30 szám, raktár szemben a Múzeummal, gyár kis-stáció utca 10 szám, saját házában.

Titkos betegségeket és tehetetlenséget (elgyengült férfierőt), magtalanagságot, magtalanagságot, WEISS J.: Pes. országot 15-ik szám, a „Zrínyihez“ ezimzett kávéház felett, I-ső emelet, bemenet a lépcsőn. Naponként reggel 7 órától 10-ig, délután 1-4-ig.

142. szám. Kiadó hivatal: múzeum-utca 8-ik szám. Előfizetési árak: Egész évre 16 ft. Negyed évre 4 ft. Félévre 8 ft. Egy hónapra 1 ft 40. Előfizetési felhívás az „EGYETERTÉS“ Oktober-decemberi féléves kiadására vonatkozó reklamátiók előfizetési pénzek és hirdetések kiadó-hivatalba intézendők.

Budapest, szeptember. „Legjobb politikai napilapjaink ranyuló tárgyalásokat, például a serti séról — mintha mindnyájan „hentespot és dockokról, mintha „dők“ volnánk; az orthodoxok és iskolai alapjáról, mintha valamennyi stb. — csak — az élet és a dolgokról, melyek pedig mind a fejedelmet úgy, mint koldust — legkésőbb az egészségügyről s annak törvényes s ritkábban, legkevesebbet és igen hiányos semmit nem olvasunk.“ Ezt olvassuk egy, a mai iratban.

Mily tömördek a tárgy, mely nagy óvatossággal, éber figyelemmel és vántatik folyton, ha közegészség ohajtjuk, az itt elősoroltakból látható. 1. A betegek gyógyítása. — 2. Nyos emberi és állati betegségeknek tása. — 3. Az állandó betegségek o eltávolítása s e betegségek gyógyit ápolása. — 5. Lenelczügy. — 6. El 7. A hályog-vakok és más müteti el jök gyógyítása. — 8. Szegények, ag szenvedők, sérültek és nyomorékok